

2024/3019

12.12.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/3019

ze dne 27. listopadu 2024

o čištění městských odpadních vod

(přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 91/271/EHS ⁽⁴⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁵⁾. Vzhledem k tomu, že je třeba provést další změny, měla by být uvedena směrnice z důvodu přehlednosti přepřacována.
- (2) Voda je základním statkem, který patří všem a který je pro všechny. Jakožto zásadní, nenahraditelný a pro život nepostradatelný přírodní zdroj je třeba ji posuzovat a integrovat ve třech jejích rozměrech: sociálním, hospodářském a environmentálním.
- (3) Směrnice 91/271/EHS stanoví právní rámec pro odvádění, čištění a vypouštění městských odpadních vod a vypouštění biologicky odbouratelných odpadních vod z určitých průmyslových odvětví. Městské odpadní vody mohou být tvořeny různými směsmi splašků, městského srážkového odtoku a ostatních odpadních vod jiného původu. Odpadní vody z institucí, jako jsou administrativní budovy, školy nebo kuchyně s přípravnou potravin, které vznikají převážně jako produkt lidského metabolismu, se považují za splašky. Cílem směrnice 91/271/EHS je chránit životní prostředí před nepříznivými účinky, které má vypouštění nedostatečně vyčištěných městských odpadních vod. Uvedená směrnice přispěla k dosažení cílů stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁶⁾ a dalšími relevantními právními předpisy Unie. Tato směrnice by měla i nadále sledovat stejný cíl a zároveň přispívat i k ochraně veřejného zdraví v souladu s přístupem „jedno zdraví“, jehož cílem je udržitelným způsobem vyvážit a optimalizovat zdraví lidí, zvířat a ekosystémů, jsou-li například městské odpadní vody vypouštěny do vod ke koupání nebo do vodních útvarů využívaných k odběru pitné vody nebo jsou-li městské odpadní vody využívány jako ukazatel pro parametry relevantní pro veřejné zdraví. Měla by rovněž zajistit přístup k sanitárním zařízením a službám a ke klíčovým informacím o správě v oblasti odvádění a čištění městských odpadních vod. Tato směrnice by se rovněž měla zaměřit na zvýšení synergií s přizpůsobováním se změně klimatu a opatřeními na obnovu městských ekosystémů, zejména prostřednictvím integrovaného plánování nakládání s městskými odpadními vodami, při optimálním využití digitalizace. Konečně by tato směrnice měla přispět k postupnému snižování emisí skleníkových plynů z činností v oblasti odvádění a čištění městských odpadních vod,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 27.4.2023, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. C 2023/250, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/250/oj>.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. listopadu 2024.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁽⁵⁾ Viz část A přílohy VII.

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

zejména dalším snižováním emisí dusíku, ale také podporou energetické účinnosti a výroby energie z obnovitelných zdrojů, a měla by tak přispět k dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2050 stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁽⁷⁾. V souladu s článkem 193 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) mohou členské státy jít nad rámec minimálních požadavků stanovených v této směrnici. Členské státy by mohly například zvážit uplatňování přísnějších lhůt nebo prahových hodnot, než jsou lhůty nebo prahové hodnoty uvedené v této směrnici, rychlejší dosažení energetické nebo klimatické neutrality či uložení dodatečných požadavků na uplatňování svých vnitrostátních systémů rozšířené odpovědnosti výrobce nebo rozšířením spektra těchto systémů.

- (4) V roce 2019 provedla Komise v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů hodnocení směrnice 91/271/EHS (dále jen „hodnocení“). Z něj vyplynulo, že některá ustanovení uvedené směrnice je nutné aktualizovat. Byly určeny tři důležité, uvedenou směrnicí plně neřešené zdroje znečištění způsobovaného městskými odpadními vodami, jemuž by bylo možné se vyhnout, a sice odlehčení přívalových vod a vypouštění znečištěného městského srážkového odtoku, potenciálně špatně fungující individuální systémy, totiž systémy čištění odpadních vod z domácností, které nevstupují do stokové soustavy, a malé aglomerace, na něž se v současné době směrnice 91/271/EHS plně nevztahuje. Tyto tři zdroje znečištění působí významný tlak na útvary povrchových vod v Unii. Zpráva o hodnocení navíc také zdůraznila, že je třeba zlepšit transparentnost a řízení činností souvisejících s městskými odpadními vodami, využít příležitosti, kterou nabízí odvětví čištění městských odpadních vod, a využít jeho potenciál k rozvoji energie z obnovitelných zdrojů a k podniknutí konkrétních kroků k energetické neutralitě jako příspěvku ke klimatické neutralitě, a dále na podporu opatření v oblasti veřejného zdraví harmonizovat sledování zdravotních ukazatelů, jako je výskyt viru COVID-19 a jeho variant, prostřednictvím dohledu nad městskými odpadními vodami.
- (5) Podle zprávy Evropské agentury pro životní prostředí (EEA) o evropských vodách z roku 2018 vytvářejí malé aglomerace významný tlak na 11 % útvary povrchových vod v Unii. Aby bylo možné znečištění z těchto aglomerací lépe řešit a zabránit vypouštění nevyčištěných městských odpadních vod do životního prostředí, měla by oblast působnosti této směrnice zahrnovat všechny aglomerace s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším.
- (6) V zájmu zajištění účinného čištění městských odpadních vod před jejich vypuštěním do životního prostředí by všechny městské odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším měly být odváděny ve stokových soustavách, ledaže členské státy odůvodní potřebu výjimky umožňující použití individuálních systémů podle této směrnice. Při vymezování aglomerací by členské státy měly vzít v úvahu orientační referenční prahovou hodnotu populačního ekvivalentu 10 až 25 PE na hektar, při jejímž překročení je počet obyvatel, případně v kombinaci s hospodářskými činnostmi, který se nachází v určité oblasti, považován za dostatečně soustředěný. Pokud již existují stokové soustavy, měly by členské státy zajistit, aby na ně byly napojeny všechny zdroje splašků.
- (7) K provedení nových požadavků zavedených touto směrnicí budou nezbytné významné investice. Proto je nutné mít na paměti specifickou situaci každého členského státu a tam, kde je to vhodné, upravit lhůty pro provedení některých náročných požadavků. Například členskými státy, které mají velký počet malých aglomerací, na něž se vztahují nové požadavky této směrnice, pokud jde o odvádění a čištění městských odpadních vod u aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 až 2 000 PE, by mělo být umožněno prodloužit lhůty pro dosažení souladu s těmito novými požadavky v jejich prvních vnitrostátních programech provádění. Mělo by tomu tak být i v případě členských států s velkým počtem zařízení, například nad 50 %, které mají být v souladu s novými požadavky této směrnice modernizovány na terciární čištění. Aglomerace s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE, v nichž již existují stokové soustavy a které vypouštějí městské odpadní vody do čistíren umístěných v jiné aglomeraci, by se do výpočtu procentního podílu pro účely výjimek z těchto lhůt neměly započítávat. Tři členské státy, které přistoupily k Unii nedávno, totiž Bulharsko, Chorvatsko a Rumunsko, navíc musely v poslední době investovat do provedení požadavků směrnice 91/271/EHS. Pro tyto členské státy je rovněž typické velké množství venkovských oblastí s vysokým odlivem obyvatelstva a stárnutí venkovského obyvatelstva. Proto je nezbytné zohlednit specifickou situaci těchto členských států tím, že jim bude umožněno prodloužit lhůty pro splnění těchto nových požadavků v jejich prvním vnitrostátním programu provádění.
- (8) Pokud se během prací na infrastruktuře, jako je výstavba stokových soustav nebo čistíren městských odpadních vod, objeví archeologicky cenné lokality, jsou tyto práce často zpožděny z důvodu potřeby provést na místě v souladu s vnitrostátním právem archeologické studie. Proto je v těchto konkrétních případech vhodné prováděcí lhůty upravit. Konkrétněji řečeno, pokud některý členský stát zjistí, že vzhledem k nutnosti zachovat kulturní dědictví je

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

výstavba požadované infrastruktury zvláště obtížná, měl by mít možnost prováděcí lhůty v konkrétních oblastech upravit a odpovídajícím způsobem aktualizovat svůj národní program provádění. Toto prodloužení lhůt by mělo být stanoveno pro každou oblast, mělo by být co nejkratší a nemělo by být delší než osm let. Kulturní dědictví by mělo být chápáno ve smyslu článku 1 Úmluvy o světovém dědictví UNESCO z roku 1972.

- (9) Lze-li prokázat, že zřízení stokové soustavy městských odpadních vod nebo napojení na stokovou soustavu by nemělo žádný přímý vliv na životní prostředí nebo lidské zdraví, nebylo by technicky proveditelné nebo by vyžadovalo nadměrné náklady, mělo by být členským státem, avšak pouze v těchto případech, umožněno používat k shromažďování, odvádění nebo čištění městských odpadních vod individuální systémy, pokud zajistí stejnou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví jako sekundární a terciární čištění. Individuální systémy mohou zahrnovat různé typy stokových soustav a systémů pro shromažďování, odvádění nebo čištění, jako jsou přírodně blízká řešení, malé systémy čištění nebo dočasné nádrže ve spojení s pravidelným vypouštěním do čistíren. Členské státy by si rovněž měly vyměňovat osvědčené postupy týkající se používání a provozu individuálních systémů.
- (10) Členské státy by měly zřídit celostátní, regionální nebo místní registry pro identifikaci individuálních systémů a režimů dočasného odvádění používaných na jejich území a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby systémy byly adekvátně projektovány, byly řádně udržovány a podléhaly pravidelné kontrole souladu s příslušnými požadavky na základě přístupu založeného na rizicích. Zejména by členské státy měly zajistit, aby individuální systémy používané ke shromažďování, odvádění nebo čištění městských odpadních vod byly vodotěsné a nepropustné a aby byly v pravidelných a pevně stanovených intervalech monitorovány a kontrolovány. S ohledem na nepřiměřené náklady na přizpůsobení projektu takových systémů novým požadavkům na projekt by se tyto nové požadavky neměly vztahovat na systémy zřízené před vstupem této směrnice v platnost. Pokud se individuální systémy používají ke shromažďování nebo čištění více než 2 % zatížení městských odpadních vod na vnitrostátní úrovni z aglomerací s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším, měly by členské státy poskytnout Komisi odůvodnění používání individuálních systémů namísto stokových soustav, prokázat soulad těchto systémů se zavedenými normami podle této směrnice a popsat opatření přijatá za účelem omezení využívání těchto systémů.
- (11) V důsledku srážek, jako jsou deště, sníh nebo tající voda, zůstávají odlehčení přívalových vod a městský srážkový odtok významným zdrojem znečištění vypouštěného do životního prostředí. Očekává se, že tyto zdroje vlivem kombinovaných účinků urbanizace a postupné změny srážkového režimu spojeného se změnou klimatu ještě vzrostou. Změna klimatu proto významně ohrožuje infrastrukturu pro nakládání s městskými odpadními vodami. Řešení, jež by tento zdroj znečištění zmenšila, by měla být definována na místní úrovni s přihlédnutím ke specifickým místním podmínkám. Jejich základem by mělo být integrované kvantitativní a kvalitativní vodní hospodářství v urbanizovaných oblastech. Členské státy by proto měly zajistit vypracování místních integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami ve všech aglomeracích s populačním ekvivalentem 100 000 PE a vyšším, neboť tyto aglomerace mají na emitovaném znečištění významný podíl. Integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami by dále měly být vypracovány i pro aglomerace s populačním ekvivalentem 10 000 až 100 000 PE, v nichž odlehčení přívalových vod nebo městský srážkový odtok ohrožují životní prostředí nebo veřejné zdraví. V těchto plánech by měla být stanovena opatření, jejichž cílem je omezit znečištění způsobené odlehčením přívalových vod na nejvýše 2 % ročního zatížení odváděných městských odpadních vod vypočteného za bezdeštného počasí, vypočteného na základě znečišťujících látek v tabulkách 1 a 2 přílohy I.
- (12) Tyto plány by měly zahrnovat opatření ke snížení znečištění způsobeného odlehčením přívalových vod a rovněž k řešení potenciálně významného znečištění pocházejícího z oddělené odvedené městského srážkového odtoku, například znečištění z prvních dešťů po dlouhých obdobích sucha v hustě osídlených oblastech. Tyto plány by měly rovněž zahrnovat opatření k předcházení vzniku znečištění přímo u zdroje a upřednostňovat přírodně blízká řešení před řešeními, která by vyžadovala zřízení tzv. „šedé infrastruktury“. Tato opatření by mohla zahrnovat preventivní dočasná opatření, jejichž cílem je zabránit vniknutí neznečištěných dešťových vod do stokových soustav nebo dočasné odvádění, včetně přirozeného zadržování vody, a vhodné čištění silně znečištěného odtoku nebo odlehčení z prvních dešťů. Členské státy se vyzývají, aby rozšiřovaly zelené a modré plochy v městských oblastech a zohlednily Platformu pro městskou přírodu, která poskytuje pokyny a znalosti na podporu měst. Aby bylo zajištěno odpovídající pokrytí těchto integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami a komplexní řešení problémů s přívalovými vodami, měly by být tyto plány vypracovány pro povodí dotčených aglomerací.
- (13) K zajištění toho, aby byly integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami nákladově efektivní, je důležité, aby vycházely z osvědčených postupů, které jsou již používány v městských oblastech. Zvažovaná opatření by proto měla vycházet z důkladné analýzy místních podmínek a měla by upřednostňovat preventivní přístup

zaměřený na omezení odvádění neznečištěné dešťové vody a optimalizaci využívání stávající infrastruktury s cílem dosahovat úspor energie a přispívat ke snižování emisí. Jelikož přednost mají zelený a modrý rozvoj a investice, měla by se nová šedá infrastruktura plánovat pouze tam, kde je to naprosto nezbytné.

- (14) Na ochranu životního prostředí, zejména pobřežního a mořského prostředí, včetně ochrany povrchové, podzemní a pitné vody, a veřejného zdraví před nepříznivým vlivem vypouštění nedostatečně vyčištěných městských odpadních vod by veškeré městské odpadní vody vypouštěné z aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším měly být podrobovány sekundárnímu čištění. Vzhledem k rozšíření oblasti působnosti této směrnice na menší aglomerace by členským státům měl být poskytnut dostatek času na zřízení infrastruktury nezbytné ke splnění povinností stanovených v této směrnici. Členským státům by rovněž měl být poskytnut dostatek času na přizpůsobení jejich infrastruktury čištění pro aglomerace vypouštějící městské odpadní vody do pobřežních vod nebo méně citlivých oblastí, kde se podle směrnice 91/271/EHS sekundární čištění nevyžadovalo.
- (15) Při vypouštění do vysokohorských regionů, totiž regionů o nadmořské výšce větší než 1 500 m a malých aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE v oblastech s chladným klimatem s průměrnou čtvrtletní teplotou na vtoku nižší než 6 °C, kde je z důvodu nízkých teplot obtížné uplatňovat účinné biologické čištění, by mělo být povoleno používat čištění podle méně přísných požadavků než v případě sekundárního čištění, pokud podrobné studie prokáží, že takové vypouštění nemá nepříznivé dopady na životní prostředí ani na lidské zdraví. Obdobně by tuto výjimku mělo moci využít i vypouštění do hlubokomořských vod z menších aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 150 000 PE, které se nacházejí v méně obydlených nejvzdálenějších regionech, mají méně než 275 000 obyvatel, vyznačují se obtížným terénem, jako jsou strmé svahy, a vypouštějí své městské odpadní vody do hlubokomořských vod v otevřeném oceánu, což podporuje vysokou míru rozředění těchto vypouštěných městských odpadních vod do recipientů. Aby se však zajistilo rovné zacházení se všemi členskými státy a vysoká úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví na celém území Unie, měla by být tato výjimka omezena na 20 let, což je doba potřebná k postupné modernizaci zbývajících čistíren městských odpadních vod na sekundární čištění v oblastech, kde by uplatnění sekundárního čištění mohlo být obtížnější. Tato výjimka by měla být udělena za podmínky, že podrobné studie prokáží, že takové vypouštění nemá nepříznivé účinky na životní prostředí ani lidské zdraví a nemá vliv na soulad recipientů s jinými relevantními právními předpisy Unie, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2006/7/ES⁽⁸⁾ nebo 2008/56/ES⁽⁹⁾.
- (16) Hodnocení ukázalo, že provedením směrnice 91/271/EHS se dosáhlo výrazného snížení emisí dusíku a fosforu. Nicméně čistírny městských odpadních vod jsou podle hodnocení i nadále důležitou cestou, kterou tyto znečišťující látky pronikají do životního prostředí a přímo způsobují eutrofizaci vodních útvarů a moří v Unii. Tomuto znečištění lze částečně zabránit, neboť technický pokrok a zavedené osvědčené postupy ukazují, že mezní hodnoty emisí dusíku a fosforu podle směrnice 91/271/EHS jsou zastaralé, a měly by se zpřísnit, zejména v případě větších čistíren. Významný přetrvávající zdroj vypouštění dusíku a fosforu představují čistírny městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 150 000 PE a vyšším, a všem by proto mělo být systematicky ukládáno terciární čištění.
- (17) Terciární čištění by mělo být povinné i v aglomeracích s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, které vypouštějí odpadní vody do oblastí, v nichž dochází k eutrofizaci nebo v nich eutrofizace hrozí. Aby se zajistilo, že se snahy o omezení eutrofizace budou pro celé povodí koordinovat na úrovni příslušných dílčích povodí, a aby se zajistilo jednotné označení citlivých oblastí v celé Unii, měly by být oblasti, v nichž je podle aktuálně dostupných údajů eutrofizace považována za problém, v této směrnici vyjmenovány. Aby se zajistila soudržnost mezi příslušnými právními předpisy Unie, měly by navíc členské státy na svém území určit další oblasti, v nichž k eutrofizaci dochází nebo u nichž eutrofizace hrozí, a určit, zda se jedná o oblasti citlivé na dusík, na fosfor nebo na dusík i fosfor, zejména na základě údajů shromážděných podle směrnice Rady 91/676/EHS⁽¹⁰⁾, směrnice 2000/60/ES a směrnice 2008/56/ES. Zpřísnění mezních hodnot, ucelenější a inkluzivnější vymezení oblastí citlivých na eutrofizaci a povinnost zajistit terciární čištění ve všech velkých zařízeních společně by pomohly eutrofizaci

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1).

omezit. Jelikož si to vyžádá další investice na vnitrostátní úrovni, měl by být členskými státy poskytnut dostatek času na vybudování potřebné infrastruktury.

- (18) Nedávné vědecké poznatky, o něž se opírá několik strategií Komise, jak jsou stanoveny ve čtyřech sděleních Komise, totiž sdělení ze dne 16. ledna 2018 nazvaném „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“, sdělení ze dne 11. března 2019 nazvaném „Strategický přístup Evropské unie k léčivým přípravkům v životním prostředí“, sdělení ze dne 14. října 2020 nazvaném „Strategie pro udržitelnost v oblasti chemických látek – K životnímu prostředí bez toxických látek“ a sdělení ze dne 12. května 2021 nazvaném „Vstřícnému znečištění ovzduší, vod a půdy“, zdůrazňují potřebu přijmout opatření k řešení problému mikropolutantů, které jsou nyní rutinně detekovány ve všech vodách Unie. Některé z těchto mikropolutantů jsou nebezpečné pro veřejné zdraví a životní prostředí, a to i v nízkých koncentracích v řádu mikrogramů na litr nebo méně. Přestože se již některé mikropolutanty v rámci primárního, sekundárního a terciárního čištění odstraňují, mělo by být zavedeno další čištění, tj. kvartérní čištění, s cílem zajistit, aby se z městských odpadních vod odstranilo rozsáhlé spektrum zbývajících mikropolutantů. Kvartérní čištění by se mělo nejprve zaměřit na organické mikropolutanty, které tvoří velkou část znečištění a k jejichž odstraňování již byly navrženy odpovídající technologie. Kvartérní čištění by mělo být povinné na základě zásady předběžné opatrnosti v kombinaci s přístupem založeným na posouzení rizik. Kvartérní čištění by proto měly provádět všechny čistírny městských odpadních vod zpracovávající zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyššímu, neboť právě ty se na vypouštění mikropolutantů do životního prostředí významnou měrou podílejí a odstraňování mikropolutantů v čistírnách městských odpadních vod v takovém rozsahu je nákladově efektivní. U čistíren s populačním ekvivalentem 150 000 PE a vyšším by členské státy měly zajistit prioritizaci nezbytných investic tak, aby v případech, kde jsou rizika pro životní prostředí a lidské zdraví největší, byly tyto čistírny vybaveny neprodleně. U aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším by členské státy měly provádět povinné kvartérní čištění v oblastech, jež budou na základě jasných kritérií, která by měla být upřesněna, označena jako citlivé vůči znečištění mikropolutanty. Tyto oblasti by měly zahrnovat místa, kde vypouštění vyčištěných městských odpadních vod do vodních útvarů vede k nízkým ředicím poměrům nebo kde jsou recipienty využívány k výrobě pitné vody, k produkci plodů moře nebo jako vody ke koupání. Členské státy by měly mít možnost v těchto oblastech neuplatňovat kvartérní čištění, pokud z posouzení rizik vyplývá, že mikropolutanty nepředstavují žádné potenciální nebezpečí pro životní prostředí nebo lidské zdraví. U všech ostatních typů vodních útvarů v aglomeracích s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším by členské státy měly na základě standardizovaného posouzení rizik vyhodnotit rizika, která vypouštění mikropolutantů do městských odpadních vod představuje pro životní prostředí nebo pro veřejné zdraví, a kvartérní čištění uplatňovat pouze v případě potřeby podle výsledků posouzení rizik. Pokud se v aglomeraci s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, která byla označena jako citlivá na znečištění mikropolutanty, nachází několik čistíren městských odpadních vod, mělo by se provádění kvartérního čištění vyžadovat pouze u těch, které vypouštějí do ohrožené oblasti. Aby měly členské státy na plánování a výstavbu nezbytné infrastruktury dostatek času, měla by se povinnost kvartérního čištění zavádět postupně až do roku 2045 s jasnými průběžnými cíli.
- (19) Aby se zajistil trvalý soulad vypouštění z čistíren městských odpadních vod s požadavky na sekundární, terciární a kvartérní čištění, měly by být odebírány vzorky v souladu s požadavky této směrnice a tyto vzorky by měly splňovat hodnoty ukazatelů v ní stanovených. Aby se zohlednily případné technické odchylky ve výsledcích těchto vzorků, měl by být stanoven maximální povolený počet vzorků, které dané hodnoty ukazatelů nesplňují.
- (20) Kvartérní čištění nezbytné k odstranění mikropolutantů z městských odpadních vod povede ke vzniku dodatečných nákladů, například k nákladům spojeným s monitorováním a nákladům na nová pokročilá zařízení, která budou instalována v některých čistírnách městských odpadních vod. Za účelem pokrytí těchto dodatečných nákladů a v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ vyjádřenou v čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování EU je nezbytné, aby výrobci, kteří uvádějí na trh Unie výrobky obsahující látky, které jsou na konci své životnosti nacházeny coby mikropolutanty v městských odpadních vodách, převzali za dodatečné čištění nezbytné k odstranění těchto látek vznikajících v rámci jejich profesionální činnosti odpovědnost. Nejvhodnějším způsobem, jak toho dosáhnout, je systém rozšířené odpovědnosti výrobce, neboť ten by omezil finanční dopad na daňové poplatníky a na poplatky za vodu a zároveň by motivoval k vývoji ekologičtějších výrobků. V této souvislosti by se měla rozšířená odpovědnost výrobce uplatňovat bez ohledu na to, zda jsou výrobky uváděny na trh nebo zda jejich jednotlivé součásti byly vyrobeny v členském státě nebo ve třetí zemi nebo zda mají výrobci sídlo v Unii nebo zda je výrobek uváděn na trh prostřednictvím digitální platformy. Hlavním zdrojem mikropolutantů vyskytujících se v městských odpadních vodách, které vyžadují kvartérní čištění, jsou v současné době rezidua léčivých a kosmetických přípravků. Proto by se na tyto dvě skupiny výrobků měla vztahovat rozšířená odpovědnost výrobce. Na základě výsledků

monitorování městských odpadních vod a nejnovějších vědeckých údajů by Komise měla pravidelně vyhodnocovat, zda by do systému rozšířené odpovědnosti výrobce měly být zahrnuty další výrobky.

- (21) Podle dostupných údajů by potenciální zvýšení nákladů na výrobky nebo možné snížení ziskových rozpětí průmyslových odvětví, která uvádějí na trh Unie výrobky, v důsledku uplatnění rozšířené odpovědnosti výrobce bylo na úrovni Unie zanedbatelné a neohrozilo by cenovou dostupnost, dostupibilitu ani přístupnost těchto výrobků na trhu Unie. Členské státy by však měly vzít v úvahu možné dopady uplatňování požadavků rozšířené odpovědnosti výrobce na přístupnost, dostupibilitu a cenovou dostupnost výrobků na vnitrostátní úrovni, zejména léčivých přípravků, uváděných na trh Unie a na rovné podmínky. Členské státy mohou přijmout opatření, aby zajistily dostatečné finanční prostředky, a to i financováním části nákladů na kvartérní čištění. Vzhledem k tomu, že si členské státy mohou zvolit různé přístupy k provádění, měla by být věnována pozornost fungování vnitřního trhu a Komise by měla při jakémkoli nadcházejícím hodnocení této směrnice posoudit případné dopady v tomto ohledu.
- (22) Zproštění rozšířené odpovědnosti výrobce by však mělo být možné. Mělo by tomu tak být v případě, kdy celkové množství látek obsažených ve výrobcích uváděných výrobcem na trh Unie představuje malá množství, tj. méně než 1 tunu za rok, neboť dodatečná administrativní zátěž pro výrobce by v takových případech byla ve srovnání s přínosy pro životní prostředí nepřiměřená. Zproštění odpovědnosti by mělo být možné i pro část výrobků, u níž je výrobce schopen prokázat, že na konci životnosti výrobku nevznikají žádné mikropolutanty, nebo lze-li prokázat, že rezidua výrobku jsou v odpadních vodách a životním prostředí rychle biologicky odbouratelná nebo se nedostávají do čistíren městských odpadních vod. Komise by měla stanovit podrobná kritéria určování výrobků uváděných na trh Unie, které na konci své životnosti nevytvářejí mikropolutanty v městských odpadních vodách, s přihlédnutím k jejich nebezpečnosti a jejich biologické odbouratelnosti. Při vypracovávání těchto kritérií by Komise měla zohlednit kritéria, která jsou stanovena již v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008⁽¹¹⁾, ale také vědecké nebo jiné dostupné odborné informace, včetně příslušných mezinárodních norem. Tato kritéria by měla být stanovena před vstupem povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce stanovených v této směrnici v platnost.
- (23) Aby se zabránilo možnému narušení vnitřního trhu, měly by být v této směrnici stanoveny minimální požadavky na uplatňování systému rozšířené odpovědnosti výrobce, přičemž o praktické organizaci systému by mělo být rozhodnuto na vnitrostátní úrovni. Aby se podpořilo nahrazování látek a výrobků, které generují rezidua mikropolutantů v městských odpadních vodách, měly by příspěvky výrobců být úměrné množství látek obsažených ve výrobcích, které uvádějí na trh, a nebezpečnosti těchto látek a jejich reziduí. Příspěvky by měly pokrývat, ale nepřesáhnout investiční a provozní náklady na činnosti spočívající v monitorování mikropolutantů, na shromažďování, vykazování a nestranné ověřování statistických údajů o množství a nebezpečnosti výrobků uváděných na trh členských států a na účinné kvartérní čištění městských odpadních vod. Tyto příspěvky by měly pokrývat rovněž provozní náklady na kvartérní čištění, které je ke dni vstupu této směrnice v platnost již zavedeno, je-li to nezbytné pro splnění povinností vyplývajících ze systému rozšířené odpovědnosti výrobce. Měly by rovněž pokrývat část investičních nákladů na tato zavedená kvartérní čištění s přihlédnutím k odpisům investic a lhůtám pro splnění finančních povinností stanovených v této směrnici. Vzhledem k tomu, že se městské odpadní vody čistí kolektivně, je vhodné zavést požadavek, aby se výrobci připojili k centralizované organizaci, která by jejich povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce plnila jejich jménem.
- (24) Hodnocení také ukázalo, že odvětví čištění městských odpadních vod nabízí příležitost výrazně snížit vlastní spotřebu energie a vyrábět energii z obnovitelných zdrojů, například lepším využíváním dostupných ploch v čistírnách městských odpadních vod k výrobě solární energie nebo k výrobě bioplynu z kalů, jakož i k výrobě tepelné nebo kinetické energie nebo energie z jiných obnovitelných zdrojů. Dále hodnocení ukázalo, že bez jasných právních povinností lze v tomto odvětví očekávat pouze částečný pokrok. V souvislosti s tím by členské státy měly mít povinnost zajistit, aby celková roční spotřeba energie všech čistíren městských odpadních vod na jejich území zpracovávajících zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 10 000 PE a více nepřekračovala objem energie z obnovitelných zdrojů ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁽¹²⁾, kterou tyto čistírny městských odpadních vod vyrobí. S cílem zohlednit specifika každé čistírny městských odpadních vod,

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

optimalizovat potřebné investice a zajistit potřebnou flexibilitu pro dosažení cíle energetické neutrality a zároveň zajistit, aby byl plně využit potenciál pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů a pro úspory energie, měl by být tento cíl splněn na celostátní úrovni, a nikoli pro každou jednotlivou čistírnu. Měla by být zohledněna veškerá energie z obnovitelných zdrojů, jako je hydraulická, solární, tepelná, větrná energie nebo bioplyn, kterou vyrobí provozovatelé čistíren městských odpadních vod nebo jejich vlastníci, ať už ve svých prostorech, nebo mimo ně. Tohoto cíle by mělo být postupně dosaženo v rámci plnění průběžných cílů do 31. prosince 2045. Omezené množství nefosilní energie, která není přímo spojena s činnostmi čištění městských odpadních vod, by mělo být možné v letech 2040 a 2045 zakoupit z externích zdrojů prostřednictvím výjimky spojené s podmínkami. Energie z obnovitelných zdrojů vyrobená vlastníky nebo provozovateli čistírny městských odpadních vod nebo jejich jménem by neměla zahrnovat nakoupenou energii z obnovitelných zdrojů. Dosažení tohoto cíle energetické neutrality zejména přispěje ke snížení emisí skleníkových plynů z odvětví čištění městských odpadních vod, kterým lze předejít, a zároveň podpoří dosažení cílů klimatické neutrality do roku 2050 a souvisejících vnitrostátních a unijních cílů, jako jsou cíle stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842⁽¹³⁾. Iniciativy za účelem dosažení energetické neutrality by však neměly vést ke zvýšení emisí metanu nebo oxidu dusného. V souladu se směrnicí (EU) 2018/2001 by členské státy měly usnadnit povolovací řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů potřebné k dosažení energetické neutrality odvětví čištění městských odpadních vod. Podpora výroby bioplynu nebo solární energie v Unii současně se zpřísněním opatření v oblasti energetické účinnosti podle zásady „energetická účinnost v první řadě“ ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾ a optimálním využitím digitalizace, což znamená při utváření energetické politiky a přijímání příslušných investičních rozhodnutí co nejvíce zohlednit nákladově efektivní opatření v oblasti energetické účinnosti, rovněž pomůže snížit energetickou závislost Unie, což je jeden z cílů stanovených ve sdělení Komise ze dne 18. května 2022 nazvaném „Plán REPowerEU“. Je to také v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844⁽¹⁵⁾ a se směrnicí (EU) 2018/2001, v níž jsou čistírny městských odpadních vod určeny jako oblasti vhodné pro obnovitelné zdroje energie neboli místa označená za zvláště vhodná pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. V zájmu dosažení cíle energetické neutrality prostřednictvím optimálních opatření pro každou čistírnu městských odpadních vod a stokovou soustavu by členské státy měly zajistit, aby se každé čtyři roky prováděly energetické audity ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1791⁽¹⁶⁾. Tyto audity by měly rovněž zahrnovat určení potenciálu pro snížení spotřeby energie, nákladově efektivní získávání a využívání odpadního tepla, a to buď na místě, nebo prostřednictvím oblastního energetického systému, nebo nákladově efektivní využívání nebo výrobu energie z obnovitelných zdrojů podle kritérií stanovených v příloze VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU⁽¹⁷⁾.

- (25) Vzhledem k tomu, že snížení emisí metanu má větší dopad na zmírňování změny klimatu než snižování emisí oxidu uhličitého, a vzhledem k tomu, že odvětví čištění městských odpadních vod bylo označeno za jedno z hlavních odvětví produkujících emise metanu, mělo by toto odvětví monitorovat emise metanu, jak je uvedeno v Globálním metanovém závazku, což je iniciativa zahájená Konferencí OSN o změně klimatu 2021 v Glasgow (COP26), podobně jako snižování emisí metanu v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787⁽¹⁸⁾, aby se zajistilo, že odvětví čištění městských odpadních vod přispěje k dosažení cíle klimatické neutrality nejpozději do roku 2050, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119.
- (26) Vzhledem k tomu, že přeshraniční povaha znečištění vody vyžaduje, aby na jeho řešení a určování opatření k odstranění jeho zdroje spolupracovaly sousedící členské státy nebo třetí země, měly by mít členské státy povinnost

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 75).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1791 ze dne 13. září 2023 o energetické účinnosti a o změně nařízení (EU) 2023/955 (Úř. věst. L 231, 20.9.2023, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ze dne 13. června 2024 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942 (Úř. věst. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).

informovat sebe navzájem nebo dotčenou třetí zemi, pokud významné znečištění vody způsobené vypouštěním městských odpadních vod v jednom členském státě nebo třetí zemi ovlivňuje nebo je pravděpodobné, že ovlivní, jakost vody v jiném členském státě nebo třetí zemi. V případě náhodného znečištění významně ovlivňujícího vodní útvary dále po proudu by tyto informace měly být poskytovány okamžitě a reakce by měly být sdělovány včas. Uzavřely-li členské státy mezi sebou nebo se třetími zeměmi předchozí dohody o otázkách životního prostředí týkajících se vody, mohla by být spolupráce prostřednictvím těchto dohod zohledněna. Komise by o takovém znečištění měla být informována a v případě potřeby se na žádost členských států účastnit jednání. Důležité je řešit také přeshraniční znečištění pocházející ze třetích zemí, které sdílejí vodní útvary s některými členskými státy. Spolupráce a koordinace se třetími zeměmi za účelem řešení znečištění přicházejícího ze třetích zemí nebo do nich směřujícího může probíhat v rámci Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN (EHK) o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer⁽¹⁹⁾ nebo jiných relevantních regionálních úmluv, jako jsou regionální úmluvy o ochraně mořského prostředí nebo řek.

- (27) K zajištění ochrany životního prostředí a lidského zdraví by členské státy měly zajistit, aby stokové soustavy a čistírny městských odpadních vod postavené za účelem splnění požadavků této směrnice byly projektovány, budovány, provozovány a udržovány tak, aby byla zaručena jejich dostatečná účinnost za všech běžných místních klimatických podmínek. Vzhledem k tomu, že infrastruktura městských odpadních vod byla uznána za kritické subjekty podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557⁽²⁰⁾, měly by členské státy rovněž zajistit, aby při projektování, budování a provozování byly čistírny městských odpadních vod a stokové soustavy posuzovány z hlediska své zranitelnosti vůči extrémním událostem, k nimž dochází v důsledku změny klimatu.
- (28) Čistírny městských odpadních vod přijímají i tzv. ostatní odpadní vody (tj. jiné než splaškové), včetně průmyslových odpadních vod, které mohou obsahovat řadu znečišťujících látek, na něž se směrnice 91/271/EHS výslovně nevztahuje, například těžké kovy, mikroplasty, mikropolutanty a jiné chemické látky, včetně per- a polyfluoralkylových látek (PFAS). Tyto ostatní odpadní vody mohou pocházet například z průmyslu, komerčních zařízení nebo nemocnic a jiných zdravotnických zařízení. Ve většině případů je toto znečištění, které může vést ke zhoršení fungování procesu čištění a přispět ke znečištění recipientů, ale také zabránit využívání kalů a opětovnému využití vyčištěných odpadních vod, nedostatečně chápáno a známo. Členské státy by proto měly znečištění pocházející z jiných než domovních zdrojů, které vstupuje do čistíren městských odpadních vod a je vypouštěno do vodních útvarů, pravidelně monitorovat a podávat o něm zprávy. Aby se zabránilo znečištění v důsledku vypouštění ostatních odpadních vod u zdroje, mělo by vypouštění z průmyslu nebo podniků napojených na stokové soustavy podléhat předem vydaným předpisům, zvláštěnímu povolení nebo obojímu od příslušných orgánů nebo jiných vhodných subjektů. Aby se zajistilo, že stokové soustavy a čistírny městských odpadních vod jsou technicky schopny přijímat a čistit příchozí znečištění, měli by být před udělením takových povolení nebo vydáním takových předpisů předem konzultováni a informováni provozovatelé čistíren městských odpadních vod, které ostatní odpadní vody přijímají, a měli by mít možnost na vyžádání nahlížet do vydaných povolení, aby mohli své procesy čištění přizpůsobit. Je-li ve vstupujících vodách zjištěno znečištění pocházející z jiných než domovních zdrojů, měly by členské státy přijmout vhodná opatření ke snížení znečištění u zdroje, a to intenzivnějším monitorováním znečišťujících látek ve stokových soustavách tak, aby bylo možné identifikovat zdroje znečištění, a v případě nutnosti přezkumem povolení udělených příslušným připojeným čistírnám městských odpadních vod.
- (29) Vodní zdroje Unie jsou vystaveny stále většímu tlaku, což vede k trvalému nebo dočasnému nedostatku vody v některých oblastech Unie. Schopnost Unie reagovat na rostoucí tlaky na vodní zdroje by se mohla zlepšit širším opětovným využíváním vyčištěných městských odpadních vod, čímž by se omezil odběr vody z povrchových a podzemních útvarů. Opětovné využívání vyčištěných městských odpadních vod by se mělo podporovat a provádět vždy, kdy je to vhodné, a to zejména v oblastech s nedostatkem vody, a pro všechny vhodné účely, přičemž by měl být zajištěn minimální ekologický průtok recipientů a měl by se brát ohled na potřebu zajistit, aby byly splněny cíle týkající se dobrého ekologického a chemického stavu recipientů ve smyslu směrnice 2000/60/ES. Za tímto účelem by členské státy měly při posuzování dopadů prováděném podle směrnice 2000/60/ES monitorovat dopad opětovného využívání vyčištěných městských odpadních vod na minimální ekologický průtok recipientů. Potenciál pro opětovné využívání vyčištěných městských odpadních vod by měl být posouzen s přihlédnutím k plánům

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. L 186, 5.8.1995, s. 44.

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2557 ze dne 14. prosince 2022 o odolnosti kritických subjektů a o zrušení směrnice Rady 2008/114/ES (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 164).

povodí stanoveným ve směrnici 2000/60/ES a k rozhodnutím členských států podle čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/741⁽²¹⁾, jakož i k potřebě zajistit, aby byly splněny cíle týkající se dobrého ekologického a chemického stavu recipientů ve smyslu směrnice 2000/60/ES. Přísnější požadavky na čištění i opatření za účelem lepšího monitorování, sledování a snižování znečištění u zdroje ovlivní jakost vyčištěných městských odpadních vod, a podpoří tak jejich opětovné použití. Pokud se voda opětovně využívá k zavlažování v zemědělství, mělo by se tak dít v souladu s nařízením (EU) 2020/741. Je-li to vhodné k zajištění bezpečného opětovného využívání vyčištěných městských odpadních vod, měly by členské státy zvážit kvartérní čištění městských odpadních vod, které jsou nebo budou opětovně využity. Opatření na podporu opětovného využívání vyčištěných městských odpadních vod a samotné opětovné využívání by měla být zohledněna ve strategiích pro vodohospodářskou odolnost na úrovni členských států, jsou-li tyto strategie k dispozici.

- (30) Živiny obsažené v městských odpadních vodách mohou být užitečné v případech, kdy jsou vyčištěné městské odpadní vody v souladu s nařízením (EU) 2020/741 opětovně využívány v zemědělství. V těchto případech by členské státy za zvláštních podmínek, které zajišťují nejvyšší úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, měly mít možnost využít výjimky z povinnosti provádět terciární čištění v souladu s touto směrnicí pouze pro tu část vyčištěných městských odpadních vod, která je opětovně využívána v zemědělství.
- (31) Aby bylo zajištěno řádné provedení této směrnice, a zejména dodržování mezních hodnot emisí, je důležité monitorovat vypouštění vyčištěných městských odpadních vod do životního prostředí. Monitorování by mělo být prováděno tak, že se na vnitrostátní úrovni zřídí povinný systém předem vydaných předpisů, zvláštních povolení nebo obojího týkajících se vypouštění vyčištěných městských odpadních vod do životního prostředí. Aby se zabránilo neúmyslnému vypouštění biomedií z čistíren městských odpadních vod používajících biomédia do životního prostředí, je navíc nezbytné do povolení, předpisů nebo obojího týkajících se vypouštění zahrnout zvláštní povinnost takové vypouštění průběžně monitorovat a předcházet mu. Taková biomédia jsou obvykle vyrobená z plastu a mohou zahrnovat mimo jiné bionosiče, biokuličky nebo polystyrenové kuličky.
- (32) V případě nutnosti by členské státy měly svou infrastrukturu pro odvádění a čištění městských odpadních vod přizpůsobit počtu obyvatel a souvisejícímu zatížení splašky, aby byla nadále v souladu s požadavky této směrnice. Možný dopad vypouštění na vodní útvary v důsledku výstavby a přizpůsobení této infrastruktury by neměl být považován za porušení jejich povinností podle směrnice 2000/60/ES, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené touto směrnicí.
- (33) Za účelem zajištění ochrany životního prostředí by přímé vypouštění biologicky odbouratelných ostatních odpadních vod z určitých průmyslových odvětví do životního prostředí mělo podléhat vhodným požadavkům. Tyto požadavky by měly zajistit, aby přímé vypouštění z určitých průmyslových odvětví podléhalo sekundárnímu, terciárnímu a kvartérnímu čištění nezbytnému pro ochranu životního prostředí a lidského zdraví a aby byly při konečné analýze dodrženy ukazatele stanovené pro vyčištěné odpadní vody nebo aby byla zajištěna stejná úroveň ochrany životního prostředí.
- (34) Podle čl. 168 odst. 1 Smlouvy o fungování EU činnost Unie doplňuje politiky členských států a má být zaměřena na zlepšování veřejného zdraví a prevenci nemocí. Aby bylo zajištěno optimální využití příslušných údajů o veřejném zdraví z městských odpadních vod, měl by být zaveden dohled nad městskými odpadními vodami, který by měl být využíván pro účely prevence nebo včasného varování, například při detekci specifických virů v městských odpadních vodách jako signálu vzniku epidemie nebo pandemie. Členské státy by měly navázat dialog a koordinaci mezi příslušnými orgány odpovědnými za veřejné zdraví a příslušnými orgány odpovědnými za nakládání s městskými odpadními vodami. V rámci této koordinace by měly být úlohy, odpovědnost a náklady jasně rozděleny mezi tyto příslušné orgány. Členské státy by měly vypracovat seznam ukazatelů důležitých pro veřejné zdraví, které mají být v městských odpadních vodách monitorovány, jakož i četnost a místo odběru vzorků s přihlédnutím k doporučením mimo jiné Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC), Úřadu pro připravenost a reakci na mimořádné situace v oblasti zdraví (HERA) a Světové zdravotnické organizace (WHO), a zvážit zařazení těchto zdravotních ukazatelů na tento seznam: virus SARS-CoV-2 a jeho varianty, poliovirus, virus chřipky, nově se objevující patogeny a jakékoli další ukazatele veřejného zdraví, které mohou být považovány za relevantní.

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/741 ze dne 25. května 2020 o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody (Úř. věst. L 177, 5.6.2020, s. 32).

Na základě informací shromážděných během pandemie COVID-19 a zkušeností získaných při provádění doporučení Komise (EU) 2021/472 ⁽²²⁾ by členské státy v případě mimořádné zdravotní události měly mít povinnost sledovat relevantní zdravotní ukazatele v městských odpadních vodách. Aby se zajistilo, že používané metody budou harmonizované, měly by členské státy v maximální možné míře používat metody odběru vzorků a analýzy stanovené v doporučení (EU) 2021/472 pro monitorování viru SARS-CoV-2 a jeho variant.

- (35) Unie uznává, že je důležité řešit otázku antimikrobiální rezistence (AMR), zejména ve sdělení Komise ze dne 29. června 2017 nazvaném „Evropský akční plán ‚Jedno zdraví‘ proti antimikrobiální rezistenci (AMR)“, a přijala Evropský akční plán „Jedno zdraví“ proti antimikrobiální rezistenci. Podle WHO byly městské odpadní vody uznány a zdokumentovány jako hlavní zdroj antimikrobiálních látek a jejich metabolitů, jakož i bakterií a jejich genů rezistentních vůči antimikrobiálním látkám. V zájmu zvýšení znalostí o hlavních zdrojích AMR by mělo být zavedeno povinné monitorování přítomnosti AMR v městských odpadních vodách, abychom tak mohli naše vědecké poznatky dále rozvíjet a případně v budoucnu přijmout odpovídající opatření.
- (36) Tato směrnice se hlásí k přístupu „jedno zdraví“, jak jej uznává WHO, tedy k integrovanému a sjednocujícímu přístupu, jehož cílem je udržitelná rovnováha a optimalizace zdraví lidí, zvířat a ekosystémů. Tento přístup uznává, že zdraví lidí, domácích a volně žijících zvířat, rostlin a širšího životního prostředí, včetně ekosystémů, jsou úzce provázané a vzájemně na sobě závislé.
- (37) V zájmu ochrany životního prostředí a lidského zdraví by členské státy měly identifikovat a posoudit rizika, která přináší nakládání s městskými odpadními vodami. Součástí posouzení rizik by mohl být rozsáhlý chemický screening zahrnující směsi chemických látek, metody založené na biologických účincích nebo obojí za účelem identifikace látek, které vzbuzují obavy, a to i pro vodní organismy a jakost pitné vody nebo vody ke koupání. Na základě toho, a je-li to nezbytné pro splnění požadavků právních předpisů Unie týkajících se vody, by členské státy měly přijmout opatření pro odvádění a čištění městských odpadních vod, která jsou přísnější než opatření nezbytná ke splnění minimálních požadavků stanovených v této směrnici. V souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a navíc k opatřením stanoveným nebo přijatým v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice 2000/60/ES by členské státy měly přednostně podporovat kontrolu znečišťujících látek u zdroje s cílem zabránit znečištění recipientů. Členské státy by měly zejména přijmout preventivní opatření za účelem omezení rizika, že se záměrně a neúmyslně uvolněné mikroplasty dostanou do městských odpadních vod a kalů.
- (38) V závislosti na situaci mohou tato přísnější opatření zahrnovat mimo jiné vybudování stokových soustav, vypracování integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami nebo provádění sekundárního, terciárního nebo kvartérního čištění městských odpadních vod v aglomeracích nebo čistírnách městských odpadních vod, které nedosahují prahových hodnot PE zakládajících uplatnění standardních požadavků. Mohou rovněž zahrnovat pokročilejší čištění, než je čištění nezbytné pro dodržení minimálních požadavků nebo dezinfekce vyčištěných městských odpadních vod nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2006/7/ES.
- (39) Cíl udržitelného rozvoje OSN č. 6.2 týkající se čisté vody a sanitacních zařízení požaduje, aby členské státy do roku 2030 zajistily spravedlivě všem odpovídající sanitacní a hygienická zařízení a skoncovaly s vylučováním na volných prostranstvích, se zvláštním ohledem na potřeby žen, dívek a lidí v těžké situaci. Sanitární zařízení by měla umožnit bezpečné nakládání s lidskou močí, výkaly a menstruační krví a jejich likvidaci a měla by umožnit výměnu menstruačních pomůcek. Zásada č. 20 evropského pilíře sociálních práv navíc stanoví, že každý má právo na přístup ke kvalitním základním službám, včetně vody a sanitacních zařízení a služeb. V této souvislosti a v souladu s doporučeními uvedenými v pokynech WHO o sanitaci a zdraví ⁽²³⁾ a s protokolem o vodě a zdraví k Úmluvě o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer, sjednané v Londýně dne 17. června 1999, by se členské státy měly zabývat otázkou přístupu k sanitacním zařízením a službám na vnitrostátní úrovni. To by mělo být provedeno prostřednictvím opatření zajišťujících přístup k sanitacním zařízením a službám pro všechny, například zřízení sanitacních zařízení ve veřejných prostorách, a také podporou dostupnosti vhodných bezplatných sanitacních zařízení ve veřejné správě a veřejných budovách, včetně různých druhů zařízení a služeb, jako jsou splachovací a suché toalety, nebo zajištěním jejich cenové dostupnosti pro všechny. Měla by být spravována bezpečným způsobem, což znamená, že by měla být ve vhodných případech přístupná vždy a všem, a to i osobám

⁽²²⁾ Doporučení Komise (EU) 2021/472 ze dne 17. března 2021 o společném přístupu k zavedení systematického dohledu nad virem SARS-CoV-2 a jeho variantami v odpadních vodách v EU (Úř. věst. L 98, 19.3.2021, s. 3).

⁽²³⁾ Pokyny WHO o sanitaci a zdraví, 2018.

se zvláštními potřebami, jako jsou děti, starší osoby, osoby se zdravotním postižením a osoby bez domova, že by měla být umístěna na místě, kde je zaručena maximální bezpečnost uživatelů, a že jejich používání by mělo být z hygienického a technického hlediska bezpečné. Tato zařízení by rovněž měla být dostatečně početná, aby byly potřeby lidí uspokojeny a čekací doba nebyla nepřiměřeně dlouhá. O tom, jaký je dostatečný počet sanitárních zařízení ve veřejných prostorách, by se mělo rozhodovat na vhodné úrovni s ohledem na zásadu subsidiarity.

- (40) Zvláštní situace menšinových kultur, jako jsou Romové a Travelleři, bez ohledu na to, zda žijí usazeně, či nikoli, a zejména jejich nedostatečný přístup k sanitárním zařízením a službám, byla uznána ve sdělení Komise ze dne 7. října 2020 nazvaném „Unie rovnosti: strategický rámec EU pro rovnost, začlenění a účast Romů“, které vyzývá ke zlepšení účinného rovného přístupu k základním službám. Celkově je vhodné, aby členské státy věnovaly zvláštní pozornost zranitelným skupinám nebo skupinám, které jsou marginalizovány v důsledku faktorů souvisejících s jejich socioekonomickou situací, etnickým původem, sexualitou, genderem, zdravotním postižením, bezdomovectvím, právním statutem, náboženským přesvědčením nebo jinými důvody, a to přijetím opatření nezbytných k zajištění přístupu těchto skupin k sanitárním zařízením a službám. Je důležité, aby identifikace těchto skupin byla v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184⁽²⁴⁾. Opatření ke zlepšení přístupu zranitelných a marginalizovaných skupin k sanitárním zařízením a službám by mohla zahrnovat poskytování sanitárních zařízení ve veřejných a soukromých prostorách, jakož i v budovách veřejné správy, zdarma nebo za nízký poplatek, zlepšení nebo zachování připojení k odpovídajícím systémům odvádění městských odpadních vod a zvyšování povědomí o nejbližších sanitárních zařízeních.
- (41) Podle Obecných zásad EU v oblasti lidských práv – nezávadná pitná voda a odpovídající hygienické podmínky, přijatých Radou dne 17. června 2019, se má věnovat zvláštní pozornost potřebám žen a dívek, neboť ty jsou při používání sanitárních zařízení mimo své domovy zvláště vystaveny riziku a útokům, sexuálnímu a genderovému násilí, obtěžování a jiným hrozbám. Je to v souladu se závěry Rady o diplomacii v oblasti vody, přijatými dne 19. listopadu 2018, které znovu potvrzují, že je důležité začlenit do diplomacie v oblasti vody genderové hledisko. Členské státy by proto měly ženám a dívkám jakožto zranitelné skupině věnovat zvláštní pozornost a měly by přijmout opatření nezbytná ke zlepšení nebo zachování jejich bezpečného přístupu k sanitárním zařízením.
- (42) Hodnocení dospělo k závěru, že nakládání s kaly by se mohlo zlepšit, tak aby lépe odpovídalo principům oběhového hospodářství a hierarchie způsobů nakládání s odpady ve smyslu článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽²⁵⁾. Opatření za účelem lepšího monitorování a omezení znečištění u zdroje v důsledku vypouštění ostatních odpadních vod přispějí ke zlepšení kvality produkovaných kalů a zajistí jejich bezpečné používání v zemědělství. Aby bylo zajištěno řádné a bezpečné využití živin z kalů, včetně kritické látky fosforu, měla by být na úrovni Unie stanovena kombinovaná minimální míra opětovného využití a recyklace. Členské státy by měly mít možnost si vybrat, zda budou městské odpadní vody nebo kaly opětovně využívat, recyklovat, nebo opětovně využívat i recyklovat za účelem využití fosforu. Tato kombinovaná minimální míra opětovného využití a recyklace by měla zohledňovat obsah fosforu v kalech, který se může v jednotlivých oblastech lišit. Měla by rovněž zohlednit míru saturace jednotlivých vnitrostátních trhů, například dostupnost jiných zdrojů fosforu z organických zdrojů, například z chovu hospodářských zvířat, a možnosti jeho absorpce v zemědělství. Členské státy by měly být vybízeny k tomu, aby monitorovaly mikropolutanty v kalech, zejména pokud existuje riziko jejich hromadění v kalech a pokud jsou opětovně využívány v zemědělství, s cílem rozšířit znalosti o jejich přítomnosti a chránit životní prostředí a lidské zdraví. Řádné a bezpečné využití živin a jejich opětovné využití v zemědělství by měly být podporovány s cílem podpořit odolnost a udržitelnost zemědělského odvětví a přispět ke strategické autonomii odvětví hnojiv v Unii. V této souvislosti by členské státy měly při zohlednění vnitrostátních a místních možností zhodnocení přijmout opatření na podporu výroby a nákupu využitých živin z městských odpadních vod a kalů. Při opětovném využití kalů v zemědělství je třeba věnovat zvláštní pozornost mikroplastům. Mikroplasty by proto měly být při opětovném využití kalů v zemědělství systematicky monitorovány. Tyto informace jsou nezbytné pro bezpečné nakládání s kaly v zemědělství a pro jakýkoli případný přezkum relevantní politiky Unie.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (43) K ověřování souladu s novými požadavky této směrnice týkajícími se mikropolutantů, ostatních odpadních vod, energetické neutrality, odlehčení přívalových vod a městského srážkového odtoku je nezbytné náležité monitorování. Je-li to technicky proveditelné a vhodné, mělo by být monitorování podporováno prostřednictvím digitálních nástrojů. Používání digitálních nástrojů by mělo být systematicky zvažováno zejména při provozním řízení stokových soustav a čištění městských odpadních vod. K ověření souladu kvartérního čištění z hlediska snižování množství mikropolutantů ve vypouštěných městských odpadních vodách stačí monitorovat omezený soubor reprezentativních mikropolutantů. Četnost monitorování by měla vycházet ze stávajících osvědčených postupů v současnosti uplatňovaných ve Švýcarsku. Kvůli zachování nákladové efektivity by tyto povinnosti měly být přizpůsobeny velikosti čištění městských odpadních vod a aglomerací. Pro účely takového monitorování stanoví tato směrnice odebrání vzorků. Při každém odběru vzorků se odebere vzorek na vtok i výroku čistírny městských odpadních vod. Monitorování také poskytne údaje pro celkový rámec pro monitorování životního prostředí, jak je stanoven v 8. akčním programu pro životní prostředí⁽²⁶⁾, a konkrétněji pro rámec pro monitorování a výhled v oblasti nulového znečištění, z něhož vychází, stanovené ve sdělení Komise ze dne 12. května 2021 nazvaném „Cesta ke zdravé planetě pro všechny – Akční plán EU: ‚Vstříc nulovému znečištění ovzduší, vod a půdy“.
- (44) Při vypouštění odlehčení přívalových vod a městského srážkového odtoku z oddílných soustav by měly být v relevantních případech monitorovány mikroplasty a relevantní mikropolutanty prostřednictvím reprezentativního programu odběru vzorků umožňujícího odhad koncentrace za účelem modelování jakosti vody. Emise skleníkových plynů by měly být monitorovány prostřednictvím analýz, výpočtů nebo případně modelování.
- (45) Za účelem zajištění ochrany životního prostředí a přijetí náležitých opatření v rámci jakéhokoli posouzení rizik, které má být provedeno za účelem provádění této směrnice, a provádění dalších právních předpisů Unie by členské státy měly monitorovat široké spektrum znečišťujících látek na vtoku do čistíren městských odpadních vod a na odtoku z nich. S ohledem na velkou rozmanitost znečišťujících látek, které by se do čistíren městských odpadních vod mohly dostat, a to i ze zdrojů ostatních odpadních vod, by měly být s cílem zabránit zbytečné zátěži monitorovány pouze znečišťující látky, jejichž výskyt lze v městských odpadních vodách očekávat. Členské státy by měly mít možnost četnost monitorování snížit, pokud při po sobě následujících odběrech vzorků nejsou znečišťující látky zjištěny. Z nejnovějších údajů konkrétně vyplývá, že se v městských odpadních vodách nacházejí per- a polyfluoralkylové látky (PFAS), někdy i ve vysokých koncentracích. Nejnovější vědecké důkazy ukazují, že PFAS jsou kvůli své perzistenci důvodem k obavám o životní prostředí a o veřejné zdraví. Je proto nezbytné lépe porozumět tomu, jak se PFAS dostávají do životního prostředí, a monitorovat je na vtoku do čistíren městských odpadních vod a na odtoku z nich. Z důvodu vysokého rizika expozice PFAS a jejich dopadu na zdraví by toto monitorování by mělo začít v první řadě tam, kde se vypouštěné látky dostanou do povodí využívaných k odběru pitné vody.
- (46) V zájmu snížení administrativní zátěže a lepšího využití možností, které nabízí digitalizace, by podávání zpráv o provádění této směrnice mělo být zlepšeno a zjednodušeno zrušením povinnosti členských států podávat Komisi zprávu každé dva roky a povinnosti Komise každé dva roky zveřejnit zprávu. Místo toho by měl být stanoven požadavek, aby členské státy s podporou EEA zlepšily stávající vnitrostátní standardizované datové soubory zavedené podle směrnice 91/271/EHS a pravidelně je aktualizovaly. Tyto zlepšené datové soubory použije Komise k ověřování souladu s touto směrnicí. Model pro podávání zpráv by měla vypracovat EEA ve spolupráci s členskými státy. Komisi a EEA by měl být poskytnut přístup k vnitrostátním databázím. Aby byly informace o uplatňování této směrnice úplné, měly by datové soubory zahrnovat informace o tom, jak čistírny městských odpadních vod plní požadavky na čištění (plní/neplní, míra zatížení a koncentrace vypouštěných znečišťujících látek), o míře plnění cílů energetické neutrality, o emisích skleníkových plynů z čistíren zpracovávajících zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 10 000 PE a vyšším a o opatřeních přijatých členskými státy v souvislosti s odlehčením přívalových vod a městským srážkovým odtokem, přístupem k sanitárním zařízením a čištěním pomocí individuálních systémů. Kromě toho by měl být zajištěn plný soulad s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006⁽²⁷⁾, aby se optimalizovalo využívání údajů a podpořila plná transparentnost. Informace shromážděné prostřednictvím těchto datových souborů by měly podpořit srovnávání a výměnu osvědčených postupů na úrovni Unie, pokud jde o výkonost čistíren městských odpadních vod. Administrativní zátěž spojená s poskytováním informací a údajů veřejnosti by měla vždy respektovat zásadu proporcionality.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

- (47) Provádění směrnice 91/271/EHS je financováno z poplatků za vodu a z veřejných rozpočtů, včetně financování Unie. V budoucnu by rozšířená odpovědnost výrobce měla zajistit, aby náklady na kvartérní čištění byly alespoň zčásti hrazeny dotčenými průmyslovými odvětvími a aby je doplňovaly další druhy financování. V minulosti bylo provádění směrnice 91/271/EHS rovněž významně podpořeno politikou soudržnosti Unie a unijními programy Horizont 2020 a LIFE. K zajištění včasného a řádného provedení této směrnice je nezbytné, aby členské státy vypracovaly národní program provádění včetně dlouhodobého plánování požadovaných investic a strategie financování. Tyto národní programy provádění by měly být oznámeny Komisi. Aby se omezila administrativní zátěž, neměl by se tento požadavek vztahovat na členské státy, v nichž více než 95 % aglomerací splňuje hlavní povinnosti čištění a odvádění odpadových vod. Aby bylo možné pokračovat v provádění této směrnice, měla by Komise za účelem přípravy příštího víceletého finančního rámce a následujících finančních rámců vzít v úvahu národní programy provádění oznámené členskými státy a členské státy by měly neprodleně zavést systém rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (48) Odvětví odvádění a čištění městských odpadních vod je specifické, funguje jako závislý trh, na němž jsou veřejnost a malé podniky napojeny na stokovou soustavu, aniž by si mohly zvolit jejího provozovatele. Je proto důležité, aby klíčové ukazatele výkonnosti provozovatelů, jako jsou dosažený stupeň čištění, náklady na čištění, spotřebovaná a vyrobená energie a související emise skleníkových plynů a uhlíková stopa, byly veřejně přístupné. Aby se zvýšilo povědomí veřejnosti o důsledcích čištění městských odpadních vod, měly by být hlavní informace o ročních nákladech na odvádění a čištění odpadních vod poskytovány každé domácnosti, alespoň v aglomeracích s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE, a pokud možno vyšším než 1 000 PE, snadno přístupným způsobem, například na fakturách, zatímco další podrobné informace by měly být přístupné v uživatelsky vstřícném formátu online na internetových stránkách provozovatele nebo příslušného orgánu.
- (49) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽²⁸⁾ zaručuje právo na přístup k informacím o životním prostředí v členských státech v souladu s Úmlouvou Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998⁽²⁹⁾ (dále jen „Aarhuská úmluva“). Aarhuská úmluva zahrnuje široce pojaté závazky, které se týkají zpřístupnění informací o životním prostředí na vyžádání a aktivního šíření těchto informací. Je důležité, aby ustanovení této směrnice, která se týkají přístupu k informacím a ujednání o sdílení údajů, uvedenou směrnicí doplňovala tím, že stanoví povinnost zpřístupnit veřejnosti informace o odvádění a čištění městských odpadních vod online uživatelsky vstřícným způsobem, aniž by vytvářela samostatný právní režim.
- (50) Účinnost směrnice a její cíl, jímž je ochrana veřejného zdraví v kontextu politiky Unie v oblasti životního prostředí, vyžadují, aby se na ni mohly fyzické nebo právnické osoby nebo případně jejich náležitě zřízené organizace odvolávat v soudních řízeních a aby vnitrostátní soudy mohly tuto směrnici brát v úvahu jakožto prvek unijního práva, aby mimo jiné mohly v případě potřeby přezkoumat rozhodnutí vnitrostátního orgánu. Kromě toho podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie platí, že podle zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) přísluší zajištění soudní ochrany práv osob stanovených právem Unie soudům členských států. Ustanovení čl. 19 odst. 1 Smlouvy o EU členskými státy navíc ukládá povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie. To by mělo být provedeno v souladu s vnitrostátními pravidly, aniž by bylo ustanovení o náhradě škody zbaveno své účinnosti. Navíc v souladu s Aarhuskou úmlouvou má dotčená veřejnost mít přístup k právní ochraně a přispívat tak k ochraně práva na život v prostředí příznivém pro zdraví a životní pohodu člověka.
- (51) Za účelem přizpůsobení této směrnice vědeckému a technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny některých částí příloh týkajících se přizpůsobení monitorování nejmodernějším metodám monitorování, a to i s ohledem na optimální využití digitálních nástrojů a s přihlédnutím k relevantním metodám používaným v jiných relevantních právních předpisech Unie, a o hodnocení výsledků požadavků na terciární a kvartérní čištění a o požadavky na předem vydané předpisy zvláštní povolení týkající se vypouštění ostatních odpadních vod do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod a dále pokud jde o doplnění této směrnice upřesněním kombinované minimální míry opětovného využití a recyklace fosforu z kalů a z městských odpadních vod, a to s přihlédnutím k dostupným technologiím a zdrojům pro využití fosforu a k jeho ekonomické návratnosti, a o aktualizování informací, které mají

⁽²⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁹⁾ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

být poskytovány veřejnosti online a domácnostem. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁰⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (52) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání norem pro projektování individuálních systémů, ke stanovení formátu podávání zpráv a míry podrobností informací, které mají vnitrostátní orgány poskytovat, ke stanovení formátu a metody posouzení rizik používaného v souvislosti s kvartérním čištěním, k přijímání metod monitorování a hodnocení pro ukazatele kvartérního čištění a cíle v oblasti energetické neutrality, ke stanovení společných podmínek a kritérií pro uplatňování zproštění rozšířené odpovědnosti výrobce ve vztahu k určitým výrobkům, ke stanovení metodik na podporu rozvoje integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami, k vypracování alternativních ukazatelů s ohledem na orientační cíl snížení znečištění vázaného na zatížení, například na základě objemu, počtu případů odlehčení přívalových vod, objem vypuštěného městského srážkového odtoku nebo jiných relevantních alternativních ukazatelů, ke stanovení minimální četnosti odběru vzorků a metodik měření antimikrobiální rezistence, přímých nebo nepřímých emisí skleníkových plynů a mikroplastů v městských odpadních vodách a kalech, ke stanovení minimálního seznamu relevantních znečišťujících látek, které se mohou vyskytovat v městských odpadních vodách, včetně metodiky pro identifikaci relevantních znečišťujících látek, které se v nich mohou vyskytovat, a kritérií pro revizi vynětí některých znečišťujících látek z monitorování a pro stanovení harmonizované metodiky pro měření hodnot „per- a polyfluoralkylové látky (PFAS) celkem“ a „součet PFAS“ v městských odpadních vodách a k přijetí formátu a způsobů předkládání informací o provádění této směrnice, které poskytují členské státy a shromažďuje EEA. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽³¹⁾.
- (53) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a měly by případně zohledňovat finanční situaci fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou.
- (54) Podle interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by Komise měla provést hodnocení této směrnice do určité doby ode dne stanoveného pro její provedení ve vnitrostátním právu. Toto hodnocení by mělo vycházet ze zkušeností získaných a údajů shromážděných při provádění této směrnice, z případných dostupných doporučení WHO a z relevantních vědeckých, analytických a epidemiologických údajů. Při hodnocení by měla být zvláštní pozornost věnována analýze přiměřenosti ukazatelů veřejného zdraví používaných při dohledu nad městskými odpadními vodami, analýze přidaných hodnot povinného monitorování ukazatelů veřejného zdraví, analýze možné potřeby upravit seznam výrobků, na něž se mají vztahovat systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně podmínek pro zproštění této odpovědnosti, analýze dopadů, které by potenciálně odlišné příspěvkové sazby pro výrobce, které stanoví členské státy, mohly mít na fungování vnitřního trhu, analýze proveditelnosti a vhodnosti vytvoření systému rozšířené odpovědnosti výrobce pro výrobky generující per- a polyfluoralkylové látky (PFAS) a mikroplasty, analýze přidané hodnoty a vhodnosti požadavku na povinné vnitrostátní plány v oblasti opětovného využívání vody, včetně vnitrostátních cílů a opatření, posouzení cíle energetické neutrality za účelem analýzy technické a ekonomické proveditelnosti a environmentálních a klimatických přínosů dosažení vyšší úrovně energetické autonomie v daném odvětví, hodnocení možnosti měření přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů vypouštěných z odvětví městských odpadních vod, hodnocení možnosti dosažení klimatické neutrality odvětví čištění městských odpadních vod a času potřebného k jejímu dosažení, jakož i k proveditelnosti a vhodnosti stanovení unijní minimální míry využití a recyklace dusíku z kalů, z městských odpadních vod nebo z obojího.

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (55) Směrnice 91/271/EHS stanoví zvláštní lhůty pro Mayotte, neboť byl v roce 2014 zařazen mezi nejvzdálenější regiony ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU. Uplatňování povinnosti vybudovat stokové soustavy a provádět sekundární čištění městských odpadních vod z aglomerací s populačním ekvivalentem 2 000 PE a více by proto mělo být ve vztahu k Mayotte odloženo.
- (56) Je vhodné vzít v úvahu zvláštní situaci Mayotte a ostatních nejvzdálenějších regionů Unie uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU, v němž se stanoví zvláštní opatření na podporu těchto regionů. Pokud jde o čištění městských odpadních vod na těchto územích, je třeba věnovat zvláštní pozornost složitému terénu a ostrovní povaze těchto území.
- (57) Pro zajištění kontinuity ochrany životního prostředí je důležité, aby členské státy zachovaly alespoň stávající stupeň terciárního čištění, dokud nezačnou platit nové požadavky na snížení obsahu fosforu a dusíku. Článek 5 směrnice 91/271/EHS by se proto měl použít, dokud nebudou použitelné tyto nové požadavky.
- (58) Jelikož cílů této směrnice, totiž ochrany životního prostředí a veřejného zdraví, pokroku v dosahování klimatické neutrality činností v oblasti odvádění a čištění městských odpadních vod, zlepšení přístupu k sanitárním zařízením a službám a zajištění pravidelného dohledu nad parametry souvisejícími s veřejným zdravím, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (59) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání se směrnicí 91/271/EHS představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z uvedené směrnice.
- (60) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy VII ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla odvádění, čištění a vypouštění městských odpadních vod s cílem chránit životní prostředí a lidské zdraví, v souladu s přístupem „jedno zdraví“, a současně postupně snižovat emise skleníkových plynů na udržitelnou úroveň, zlepšovat energetickou bilanci činností v oblasti odvádění a čištění městských odpadních vod a přispívat k přechodu na oběhové hospodářství. Stanoví rovněž pravidla týkající se přístupu k sanitárním zařízením a službám pro všechny, transparentnosti odvětví městských odpadních vod, pravidelného sledování ukazatelů relevantních pro veřejné zdraví v městských odpadních vodách a uplatňování zásady „znečišťovatel platí“.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „městskými odpadními vodami“ vody kterékoli z těchto kategorií:
  - a) splašky;
  - b) směs splašků a ostatních odpadních vod;
  - c) směs splašků a městského srážkového odtoku;
  - d) směs splašků, ostatních odpadních vod a městského srážkového odtoku;
- 2) „splašky“ odpadní vody ze sídel, služeb a institucí, které vznikají převážně jako produkt lidského metabolismu, činností v domácnosti nebo obojího;

- 3) „ostatními odpadními vodami“ odpadní vody jiné než splašky a městský srážkový odtok vypouštěné z objektů používaných k provozování obchodních nebo průmyslových či hospodářských činností;
- 4) „aglomerací“ oblast, v níž je obyvatelstvo, vyjádřeno jako populační ekvivalent, ve spojení s hospodářskými činnostmi či nikoli, natolik soustředěno, aby městské odpadní vody mohly být shromažďovány a odváděny do jedné nebo několika městských čistíren odpadních vod nebo do jednoho nebo několika společných míst vypouštění;
- 5) „městským srážkovým odtokem“ srážky z aglomerací odváděné pomocí jednotné nebo oddílné kanalizace;
- 6) „odlehčením přívalových vod“ vypouštění nevyčištěných městských odpadních vod do recipientů z kombinovaných kanalizací způsobené srážkami nebo poruchami systému;
- 7) „stokovou soustavou“ kanalizační systém shromažďující a odvádějící městské odpadní vody;
- 8) „jednotnou kanalizací“ jediné potrubí, které shromažďuje a odvádí městské odpadní vody včetně městského srážkového odtoku;
- 9) „oddílnou kanalizací“ potrubí, které shromažďuje a odvádí odděleně některý z těchto druhů odpadních vod:
  - a) splašky;
  - b) ostatní odpadní vody;
  - c) směs splašků a ostatních odpadních vod;
  - d) městský srážkový odtok;
- 10) „1 populačním ekvivalentem“ nebo „1 PE“ zatížení vyjádřené jako produkce organického biologicky odbouratelného znečištění za den, která odpovídá pětidenní biochemické spotřebě kyslíku (BSK5) ve výši 60 g kyslíku/den;
- 11) „primárním čištěním“ čištění městských odpadních vod fyzikálním, chemickým nebo fyzikálně-chemickým postupem, který zahrnuje usazování nerozpuštěných látek nebo jiný proces, při kterém se před vypuštěním vstupujících odpadních vod snižuje jejich BSK5 nejméně o 20 % a obsah nerozpuštěných látek nejméně o 50 %;
- 12) „sekundárním čištěním“ čištění městských odpadních vod postupem obvykle zahrnujícím biologické čištění s dosazováním nebo jiný postup, kterým se snižuje objem biologicky rozložitelné organické hmoty z městských odpadních vod;
- 13) „terciárním čištěním“ čištění městských odpadních vod postupem, při němž se v městských odpadních vodách snižuje objem dusíku, fosforu nebo dusíku i fosforu;
- 14) „kvartérním čištěním“ čištění městských odpadních vod postupem, při němž se v městských odpadních vodách snižuje objem širokého spektra mikropolutantů;
- 15) „kalem“ organická a anorganická rezidua pocházející z čištění městských odpadních vod v čistírně městských odpadních vod (s výjimkou písku, tuku, jiných nečistot a jakéhokoliv jiného zachyceného odpadu a reziduí z fáze předcházející samotnému čištění);
- 16) „eutrofizací“ obohacování vod živinami, zejména sloučeninami dusíku, fosforu nebo dusíku i fosforu, které způsobuje urychlený růst řas a vyšších rostlin, a tím nežádoucí porušení rovnováhy mezi organismy přítomnými ve vodách a jakostí těchto vod;
- 17) „mikropolutantem“ látka vymezená v čl. 3 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽³²⁾, včetně produktů jejího rozkladu, obvykle přítomná ve vodním prostředí, městských odpadních vodách nebo v kalu a kterou lze považovat za nebezpečnou pro životní prostředí nebo lidské zdraví na základě relevantních kritérií stanovených v částech 3 a 4 přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008, a to i v nízkých koncentracích;

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- 18) „ředicím poměrem“ poměr průměrného objemu ročního průtoku recipientu v místě vypouštění za posledních pět let k průměrnému ročnímu objemu městských odpadních vod vypouštěných do povrchových vod za posledních pět let;
- 19) „výrobcem“ jakýkoli výrobce, dovozce nebo distributor, který v rámci své obchodní činnosti uvádí na trh členského státu výrobky, a to i prostřednictvím smluv uzavřených na dálku ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU⁽³³⁾;
- 20) „organizací odpovědnosti výrobců“ organizace uznaná na vnitrostátní úrovni založená s cílem umožnit výrobcům plnit své povinnosti podle článků 9 a 10;
- 21) „sanitárními“ zařízeními a službami zařízení a služby pro bezpečné, hygienické, zabezpečené a společensky a kulturně přijatelné nakládání s lidskou močí a výkaly, pro jejich likvidaci a pro výměnu a likvidaci menstruačních pomůcek, které zajišťují soukromí a důstojnost;
- 22) „antimikrobiální rezistenci“ schopnost mikroorganismů přežít nebo růst v přítomnosti takové koncentrace antimikrobiální látky, která je obvykle dostatečná k zabránění rozmnožování nebo k usmrcení mikroorganismů téhož druhu;
- 23) „přístupem ‚jedno zdraví‘“ přístup vymezený v čl. 3 bodě 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371⁽³⁴⁾;
- 24) „dotčenou veřejností“ veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodováním o plnění povinností stanovených v článcích 6, 7 nebo 8 této směrnice nebo která má na tomto rozhodování zájem; pro účely této definice se nevládní organizace prosazující ochranu životního prostředí nebo lidského zdraví a splňující veškeré požadavky podle vnitrostátního práva považují za organizace mající na rozhodnutí zájem;
- 25) „biomédií“ veškeré nosiče, obvykle vyrobené z plastu, používané pro množení bakterií potřebných pro čištění městských odpadních vod;
- 26) „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh členského státu;
- 27) „zatížením“ množství organické biologicky rozložitelné hmoty měřené jako BSK5 v městských odpadních vodách, vyjádřené v PE, nebo jakákoli znečišťující látka či živina, vyjádřená v jednotkách hmotnosti za čas;
- 28) „individuálním systémem“ sanitární zařízení, jehož pomocí se shromažďují, uchovávají, čistí nebo odstraňují splašky z budov nebo částí budov, které nejsou připojeny ke stokové soustavě.

Článek 3

Stokové soustavy a výpočet zatížení aglomerace

1. Členské státy zajistí, aby všechny aglomerace s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším splňovaly tyto požadavky:

- a) byly vybaveny stokovými soustavami;
- b) měly veškeré zdroje splašků napojeny na stokovou soustavu.

2. Členské státy zajistí, aby aglomerace s populačním ekvivalentem 1 000 PE nebo vyšším, ale nižším než 2 000 PE, splňovaly požadavky odstavce 1 do 31. prosince 2035.

Členské státy se mohou odchýlit od lhůty uvedené v prvním pododstavci na dobu nejvýše:

- a) 8 let, pokud k 1. lednu 2025 je:

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2371 ze dne 23. listopadu 2022 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 1082/2013/EU (Úř. věst. L 314, 6.12.2022, s. 26).

- i) méně než 50 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vybaveno stokovými soustavami, nebo
  - ii) méně než 50 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci odváděno ve stokových soustavách;
- b) 10 let, pokud k 1. lednu 2025 je:
- i) méně než 25 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vybaveno stokovými soustavami, nebo
  - ii) méně než 25 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci odváděno ve stokových soustavách.

Bulharsko, Chorvatsko a Rumunsko se mohou odchýlit od lhůty uvedené v prvním pododstavci na dobu nejvýše:

- a) 12 let, pokud k 1. lednu 2025 je:
- i) méně než 50 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vybaveno stokovými soustavami, nebo
  - ii) méně než 50 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci odváděno ve stokových soustavách;
- b) 14 let, pokud k 1. lednu 2025 je:
- i) méně než 25 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vybaveno stokovými soustavami, nebo
  - ii) méně než 25 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci odváděno ve stokových soustavách.

Pokud se členské státy odchýlí od lhůty stanovené v prvním pododstavci, zajistí, aby jejich první národní program provádění uvedený v článku 23 zahrnoval:

- a) počet aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE nebo vyšším, ale nižším než 2 000 PE, které k 1. lednu 2025 nedisponují úplnou stokovou soustavou;
- b) plán s podrobným popisem investic nezbytných k tomu, aby u těchto aglomerací bylo v prodloužených lhůtách dosaženo plného souladu, a
- c) technické nebo ekonomické důvody pro prodloužení lhůty uvedené v prvním pododstavci.

Prodloužení lhůty uvedené v prvním pododstavci se použije pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v druhém nebo třetím pododstavci a čtvrtém pododstavci. Pokud tyto podmínky splněny nejsou, Komise o tom do 31. července 2028 uvědomí členské státy.

3. Zatížení aglomerace vyjádřené v populačním ekvivalentu se vypočte z maximálního průměrného týdenního zatížení vznikajícího v dané aglomeraci v průběhu roku s vyloučením neobvyklých povětrnostních situací, jako jsou situace vyvolané silnými dešti.

4. Stokové soustavy musí splňovat požadavky části A přílohy I.

Článek 4

Individuální systémy

1. Členské státy se mohou odchýlit od článku 3, pouze pokud vybudování stokové soustavy nebo připojení se k ní není vhodné proto, že by nepřineslo žádný užitek z hlediska životního prostředí nebo lidského zdraví, že není technicky proveditelné, nebo že by si vyžádalo příliš vysoké finanční náklady. Pokud se členské státy od článku 3 odchýlí, zajistí, aby byly v aglomeracích s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším nebo v části těchto aglomerací používány individuální systémy pro odvádění, uchovávání a v příslušných případech čištění městských odpadních vod.

2. Členské státy zajistí, aby individuální systémy uvedené v odstavci 1 byly projektovány, provozovány a udržovány tak, aby bylo dosaženo stejného stupně ochrany životního prostředí a lidského zdraví jako u sekundárního a terciárního čištění uvedeného v článcích 6 a 7.

3. Členské státy zajistí, aby individuální systémy, které jsou používány v aglomeracích s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším, byly zapsány v registru. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán nebo jakýkoli jiný orgán oprávněný na celostátní, regionální nebo místní úrovni prováděl pravidelné inspekce nebo jiné pravidelné kontroly a testy těchto systémů s použitím přístupu založeného na rizicích.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví minimální požadavky na:

- a) projektování, provoz a údržbu individuálních systémů uvedených v odstavcích 1 a 2 a
- b) pravidelné inspekce uvedené v odstavci 3, včetně stanovení minimální četnosti těchto inspekcí v závislosti na typu individuálních systémů a na základě přístupu založeného na posouzení rizik.

Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 do 2. ledna 2028.

Požadavky týkající se projektování podle odstavce 2 a tohoto odstavce se nevztahují na individuální systémy uvedené v odstavci 1, které byly zřízeny před 1. lednem 2025.

5. Členské státy, které používají individuální systémy k odvádění, k čištění nebo k odvádění a čištění více než 2 % zatížení městských odpadních vod na vnitrostátní úrovni z aglomerací s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším, poskytnou Komisi odůvodnění používání individuálních systémů. Odůvodnění musí:

- a) prokázat, že jsou splněny podmínky pro používání individuálních systémů stanovené v odstavci 1;
  - b) obsahovat popis opatření přijatých v souladu s odstavci 2 a 3;
  - c) prokázat soulad s minimálními požadavky uvedenými v odstavci 4, pokud Komise uplatnila svou prováděcí pravomoc podle uvedeného odstavce;
  - d) prokázat, že používání individuálních systémů členskými státy nebrání v plnění environmentálních cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví formát předkládání informací uvedených v odstavci 5. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 5

Integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami

1. Členské státy do 31. prosince 2033 zajistí, aby byl pro odvodňovanou oblast aglomerací s populačním ekvivalentem 100 000 PE a vyšším vypracován integrovaný plán pro nakládání s městskými odpadními vodami.

2. Nejpozději šest měsíců po první aktualizaci plánu povodí podle čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES po 1. lednu 2025 a nejpozději 22. června 2028 sestaví členské státy seznam aglomerací s populačním ekvivalentem od 10 000 do 100 000 PE, pro něž s ohledem na historické údaje, modelování a nejmodernější klimatické projekce, včetně sezónních výkyvů, jakož i antropogenních tlaků a posouzení dopadů provedených v rámci plánu povodí, platí jedna nebo více z těchto podmínek:

- a) odlehčení přívalových vod představuje riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví;
- b) odlehčení přívalových vod představuje více než 2 % ročního zatížení odváděných městských odpadních vod podle ukazatelů uvedených v tabulce 1 a v relevantních případech v tabulce 2 přílohy I, vypočteného podle průtoku za suchého počasí;
- c) odlehčení přívalových vod brání splnění:
  - i) požadavků stanovených v článku 5 směrnice (EU) 2020/2184;

- ii) požadavků stanovených v čl. 5 odst. 3 směrnice 2006/7/ES;
  - iii) požadavků stanovených v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES⁽³⁵⁾;
  - iv) environmentálních cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES;
  - v) požadavků stanovených v článku 1 směrnice 2008/56/ES, nebo
  - vi) požadavků stanovených podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES⁽³⁶⁾;
- d) v oddílné kanalizaci byly zjištěny relevantní body, kde se očekává, že městský srážkový odtok bude znečištěn natolik, že jeho vypouštění do recipientů lze považovat za riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví nebo brání splnění kteréhokoli z požadavků nebo environmentálních cílů uvedených v písmenu c).

Členské státy přezkoumají seznam uvedený v prvním pododstavci každých šest let od jeho sestavení a v případě potřeby jej aktualizují.

3. Členské státy do 31. prosince 2039 zajistí, aby byl pro odvodňovanou oblast aglomerací uvedených v odstavci 2 vypracován integrovaný plán pro nakládání s městskými odpadními vodami.
4. Integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami se na požádání zpřístupní Komisi.
5. Integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami obsahují alespoň prvky stanovené v příloze V a pokud možno upřednostňují řešení zelené a modré infrastruktury.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví:
  - a) metodiky pro vymezení opatření uvedených v bodě 3 přílohy V;
  - b) metodiky pro určení alternativních ukazatelů pro účely ověření, zda bylo dosaženo orientačního cíle snížení znečištění uvedeného v bodě 2 písm. a) přílohy V;
  - c) formát, v němž mají být integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami na vyžádání zpřístupněny Komisi v souladu s odstavcem 4.

Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 do 2. ledna 2028.

7. Členské státy zajistí, aby integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami byly přinejmenším každých šest let od svého vypracování přezkoumány a v případě potřeby aktualizovány. Po aktualizaci seznamu uvedeného v odstavci 2 členské státy zajistí, aby byly pro aglomerace do šesti let od jejich zařazení na uvedený seznam vypracovány integrované plány pro nakládání s městskými odpadními vodami.

Článek 6

Sekundární čištění

1. Členské státy zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším, před vypuštěním do recipientů splňovalo příslušné požadavky na sekundární čištění stanovené v části B a tabulce 1 přílohy I v souladu s metodami pro monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I. Aniž je dotčena možnost použití alternativních metod uvedených v části C bodě 1 přílohy I, je maximální povolený počet vzorků, které nevyhovují hodnotám ukazatelů v části B a tabulce 1 přílohy I, stanoven v části C a tabulce 4 přílohy I.

Na aglomerace s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším, ale nižším než 10 000 PE, které vypouštějí do pobřežních vod, jak jsou definovány ve směrnici 2000/60/ES, a které k 1. lednu 2025 uplatňují vhodné čištění v souladu s článkem 7 směrnice 91/271/EHS, se povinnost stanovená v prvním pododstavci použije až od 31. prosince 2037.

⁽³⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽³⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).

2. Na aglomerace, které k 1. lednu 2025 vypouštějí městské odpadní vody do méně citlivých oblastí, jak jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 směrnice 91/271/EHS, se povinnosti stanovené v odst. 1 prvním pododstavci použijí od 31. prosince 2037.

3. Členské státy do 31. prosince 2035 zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí odpadní vody aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším, ale nižším než 2 000 PE, splňovalo před vypuštěním do recipientů příslušné požadavky na sekundární čištění stanovené v části B a tabulce 1 přílohy I v souladu s metodami pro monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I. Aniž je dotčena možnost použití alternativních metod uvedených v části C bodě 1 přílohy I, je maximální povolený počet vzorků, které nevyhovují hodnotám ukazatelů v části B a tabulce 1 přílohy I, stanoven v části C a tabulce 4 přílohy I.

Členské státy se mohou odchýlit od lhůty uvedené v prvním pododstavci na dobu nejvýše:

a) 8 let, pokud k 1. lednu 2025 je:

- i) u méně než 50 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vypouštění městských odpadních vod na jejich území podrobena sekundárnímu čištění v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I, nebo
- ii) méně než 50 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci podrobena sekundárnímu čištění na jejich území v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I;

b) 10 let, pokud k 1. lednu 2025 je:

- i) u méně než 25 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vypouštění městských odpadních vod na jejich území podrobena sekundárnímu čištění v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I, nebo
- ii) méně než 25 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci podrobena sekundárnímu čištění na jejich území v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I.

Bulharsko, Chorvatsko a Rumunsko se mohou odchýlit od lhůty uvedené v prvním pododstavci na dobu nejvýše:

a) 12 let, pokud k 1. lednu 2025 je:

- i) u méně než 50 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vypouštění městských odpadních vod na jejich území podrobena sekundárnímu čištění v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I, nebo
- ii) méně než 50 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci podrobena sekundárnímu čištění na jejich území v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I;

b) 14 let, pokud k 1. lednu 2025 je:

- i) u méně než 25 % aglomerací uvedených v prvním pododstavci vypouštění na jejich území podrobena sekundárnímu čištění v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I, nebo
- ii) méně než 25 % zatížení městských odpadních vod v aglomeracích uvedených v prvním pododstavci podrobena sekundárnímu čištění na jejich území v souladu s částí B a tabulkou 1 přílohy I.

Pokud se členské státy odchýlí od lhůty uvedené v prvním pododstavci, zajistí, aby jejich první národní program provádění uvedený v článku 23 zahrnoval:

- a) počet aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším, ale nižším než 2 000 PE, které k 1. lednu 2025 nedisponují sekundárním čištěním;
- b) plán s podrobným popisem investic nezbytných k tomu, aby u těchto aglomerací bylo v prodloužených lhůtách dosaženo plného souladu, a
- c) technické nebo ekonomické důvody pro prodloužení lhůty uvedené v prvním pododstavci.

Prodloužení lhůty uvedené v prvním pododstavci se použije pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v druhém nebo třetím pododstavci a ve čtvrtém pododstavci. Pokud tyto podmínky splněny nejsou, Komise o tom do 31. července 2028 uvědomí členské státy.

4. Vypouštění městské odpadní vody mohou být do 31. prosince 2045 čištěny méně přísným způsobem, než je předepsáno v odstavcích 1 a 3, pokud jsou vypouštěny do:

- a) vod nacházejících se ve vysokohorských oblastech (tj. v nadmořské výšce nad 1 500 m), kde je kvůli nízkým teplotám obtížné provádět účinné biologické čištění;
- b) hlubokomořských vod, pokud takové vypouštění městských odpadních vod pochází z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 150 000 PE v méně osídlených nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU, v nichž terén a zeměpisná poloha území ztěžuje uplatňování účinného biologického čištění, nebo
- c) městských odpadních vod z malých aglomerací s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším, ale nižším než 2 000 PE, které se nacházejí v oblastech s chladným klimatem, kde je vzhledem k nízkým teplotám používání účinného biologického čištění obtížné, pokud je průměrná čtvrtletní teplota vody na vtoku nižší než 6 °C.

Podmínky pro použití prvního pododstavce spočívají v tom, že dotčené členské státy předloží Komisi podrobné studie prokazující, že takové vypouštění nemá nepříznivý vliv na životní prostředí a lidské zdraví a nebrání tomu, aby recipienty splňovaly příslušné cíle týkající se kvality a relevantní ustanovení jiných relevantních právních předpisů Unie.

5. Zatížení vyjádřené v populačním ekvivalentu se vypočte z maximálního průměrného týdenního zatížení na vstupu do čistírny městských odpadních vod během roku s vyloučením neobvyklých povětrnostních situací, jako jsou situace vyvolané silnými dešti.

Článek 7

Terciární čištění

1. Členské státy zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí městské odpadní vody se zatížením odpovídajícím populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyššímu a neprovádějí terciární čištění k 1. lednu 2025, splňovalo před vypuštěním do recipientů příslušné požadavky na terciární čištění v souladu s částí B a tabulkou 2 přílohy I do:

- a) 31. prosince 2033 pro vypouštění z 30 % těchto čistíren městských odpadních vod;
- b) 31. prosince 2036 pro vypouštění ze 70 % těchto čistíren městských odpadních vod.

Členské státy do 31. prosince 2039 zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí městské odpadní vody se zatížením odpovídajícím populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyššímu, splňovalo před vypuštěním do recipientů příslušné požadavky na terciární čištění v souladu s částí B a tabulkou 2 přílohy I.

2. Členské státy do 31. prosince 2027 sestaví a zveřejní seznam citlivých oblastí podléhajících eutrofizaci nacházejících se na jejich území. V tomto seznamu uvedou informace o tom, zda se jedná o oblasti citlivé na fosfor, dusík nebo fosfor i dusík. Tento seznam aktualizují každých šest let počínaje 31. prosincem 2033.

Seznam uvedený v prvním pododstavci obsahuje oblasti vymezené v příloze II.

Požadavek stanovený v prvním pododstavci se nevztahuje na případy, kdy členský stát provádí terciární čištění v souladu s odstavcem 5 na celém svém území.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, zajistí členské státy, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí městské odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, splňovalo před vypuštěním do oblastí zařazených na seznam uvedený v odstavci 2 příslušné požadavky na terciární čištění stanovené v části B a tabulce 2 přílohy I do:

- a) 31. prosince 2033 pro 20 % těchto aglomerací;
- b) 31. prosince 2036 pro 40 % těchto aglomerací;
- c) 31. prosince 2039 pro 60 % těchto aglomerací;
- d) 31. prosince 2045 pro všechny tyto aglomerace.

4. Členské státy se mohou odchýlit od lhůty uvedené v odst. 3 písm. d) na dobu nejvýše osmi let, pokud:
- a) alespoň 50 % dotčených aglomerací k 1. lednu 2025 nepoužívá terciární čištění podle požadavků stanovených ve směrnici 91/271/EHS nebo nesplňuje požadavky stanovené v části B a tabulce 2 přílohy I uvedené směrnice a
  - b) první národní program provádění předložený podle čl. 23 odst. 2 zahrnuje:
    - i) počet aglomerací uvedených v odstavci 3, které k 1. lednu 2025 nedisponují terciárním čištěním podle požadavků stanovených ve směrnici 91/271/EHS nebo nesplňují požadavky stanovené v části B a tabulce 2 přílohy I uvedené směrnice;
    - ii) plán s podrobným popisem investic nezbytných k tomu, aby u těchto aglomerací bylo v prodloužené lhůtě dosaženo plného souladu, a
    - iii) technické nebo ekonomické důvody pro prodloužení lhůty uvedené v odst. 3 písm. d).

Prodloužení lhůty uvedené v tomto odstavci nabývá účinku pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v prvním pododstavci. Pokud tyto podmínky splněny nejsou, Komise o tom do 31. července 2028 uvědomí členské státy. Čistírny městských odpadních vod, které zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyššímu, však musí splňovat lhůty stanovené v odstavci 1.

5. Vypouštění městských odpadních vod podle odstavců 1 a 3 musí splňovat příslušné požadavky v části B a tabulce 2 přílohy I v souladu s metodami monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I. Roční průměr vzorků pro každý ukazatel uvedený v tabulce 2 přílohy I musí odpovídat příslušným hodnotám ukazatelů stanoveným v uvedené tabulce.

6. Na čistírny městských odpadních vod, které jsou ve výstavbě, procházejí větší modernizací týkající se terciárního čištění nebo jejichž výstavba byla zadána po 31. prosinci 2020 a před 1. lednem 2025, se požadavky týkající se ukazatele dusíku uvedené v tomto článku použijí nejpozději uplynutím pěti let od konce lhůt stanovených v odstavcích 1 a 3.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 27, kterými změní část C přílohy I za účelem přizpůsobení metod monitorování a hodnocení výsledků týkajících se terciárního čištění vědeckému a technickému pokroku.

8. Odchylně od odstavců 3 a 5 se členské státy mohou rozhodnout, že konkrétní čistírna městských odpadních vod nacházející se v oblasti zahrnuté na seznam uvedený v odstavci 2 nepodléhá požadavkům stanoveným v odstavcích 3 a 5, pokud lze prokázat, že minimální snížení veškerého zatížení vstupujícího do všech čistíren městských odpadních vod v příslušné oblasti dosahuje:

- a) nejméně 75 % pro celkové zatížení fosforem a nejméně 75 % pro celkové zatížení dusíkem k 1. lednu 2025;
- b) 82,5 % pro celkové zatížení fosforem a 80 % pro celkové zatížení dusíkem k 31. prosinci 2039;
- c) 87,5 % pro celkové zatížení fosforem a 82,5 % pro celkové zatížení dusíkem k 31. prosinci 2045.

9. Odstavce 3, 5 a 8 se použijí rovněž na vypouštění z čistíren městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším do povodí citlivých oblastí podléhajících eutrofizaci zahrnutých na seznam uvedený v odstavci 2.

10. Členské státy zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod nacházejících se v oblasti, která byla zahrnuta na seznam uvedený v odstavci 2 po pravidelné aktualizaci seznamu vyžadované daným odstavcem, splňovalo požadavky stanovené v odstavcích 3 a 5 do sedmi let od zahrnutí oblasti na seznam.

11. Pokud počet čistíren městských odpadních vod, které je třeba modernizovat, aby byly na vnitrostátní úrovni splněny cíle uvedené v odstavcích 1 a 3, není celým číslem, zaokrouhlí se počet čistíren městských odpadních vod na nejbližší celé číslo. Případné číslo pět se zaokrouhlí dolů.

Článek 8 Kvartérní čištění

1. Členské státy zajistí, aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které čistí městské odpadní vody se zatížením odpovídajícím populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyššímu, splňovaly před vypuštěním do recipientů příslušné požadavky na kvartérní čištění stanovené v části B a tabulce 3 přílohy I v souladu s metodami pro monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I do:

- a) 31. prosince 2033 pro vypouštění z 20 % těchto čistíren městských odpadních vod;
- b) 31. prosince 2039 pro vypouštění z 60 % těchto čistíren městských odpadních vod;
- c) 31. prosince 2045 pro veškeré vypouštění z těchto čistíren městských odpadních vod.

Maximální povolený počet vzorků, které nevyhoví hodnotám ukazatelů uvedených v tabulce 3 přílohy I, je stanoven v části C a tabulce 4 přílohy I.

2. Do 31. prosince 2030 členské státy sestaví seznam oblastí nacházejících se na jejich území, v nichž koncentrace nebo akumulace mikropolutantů z čistíren městských odpadních vod představuje riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví. Členské státy tento seznam v roce 2033 a poté každých šest let přezkoumají a v případě potřeby jej aktualizují.

Seznam uvedený v prvním pododstavci zahrnuje tyto oblasti:

- a) části povodí související s místy odběru, jak jsou charakterizována v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice (EU) 2020/2184, pokud z posouzení rizik v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice nevyplývá, že vypouštění mikropolutantů z čistíren městských odpadních vod nepředstavuje potenciální riziko, jež by mohlo způsobit zhoršení jakosti vody do té míry, že by to mohlo představovat riziko pro lidské zdraví;
- b) vody ke koupání spadající do oblasti působnosti směrnice 2006/7/ES, pokud z profilu vod ke koupání podle článku 6 a přílohy III uvedené směrnice nevyplývá, že vypouštění mikropolutantů z městských odpadních vod na vody ke koupání nemá vliv ani nezhoršuje zdraví koupajících se;
- c) oblasti, v nichž probíhají činnosti v oblasti akvakultury ve smyslu čl. 4 bodu 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013⁽³⁷⁾, pokud příslušné vnitrostátní orgány neshledají, že vypouštění mikropolutantů z městských odpadních vod nemůže ovlivnit bezpečnost potravin v její konečné podobě.

Seznam uvedený v prvním pododstavci zahrnuje rovněž následující oblasti na základě posouzení rizik pro životní prostředí nebo lidské zdraví, jež vypouštění mikropolutantů v městských odpadních vodách představuje pro:

- a) jezera ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2000/60/ES;
- b) řeky ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice 2000/60/ES nebo jiné vodní toky, u nichž je ředící poměr nižší než 10;
- c) oblasti, v nichž je ke splnění požadavků stanovených ve směrnicích 2000/60/ES, 2006/118/ES a 2008/105/ES nezbytné další čištění;
- d) zvláštní oblasti ochrany ve smyslu čl. 1 písm. l) směrnice Rady 92/43/EHS⁽³⁸⁾ a zvláště chráněné oblasti klasifikované podle čl. 4 odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES⁽³⁹⁾, které tvoří ekologickou síť Natura 2000;
- e) pobřežní vody ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice 2000/60/ES;

⁽³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁸⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

f) brakické vody ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice 2000/60/ES;

g) mořské vody ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/56/ES.

Posouzení rizik uvedené ve třetím pododstavci se na požádání sdělí Komisi.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví formát posouzení rizik uvedeného v odst. 2 třetím pododstavci a metodu, kterou má být toto posouzení rizik provedeno. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, zajistí členské státy, aby vypouštění městských odpadních vod z aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším splňovalo před vypuštěním do oblastí zahrnutých na seznamu uvedeném v odstavci 2 příslušné požadavky na kvartérní čištění stanovené v části B a tabulce 3 přílohy I v souladu s metodami monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I do:

a) 31. prosince 2033 pro 10 % těchto aglomerací;

b) 31. prosince 2036 pro 30 % těchto aglomerací;

c) 31. prosince 2039 pro 60 % těchto aglomerací;

d) 31. prosince 2045 pro 100 % těchto aglomerací.

Maximální povolený počet vzorků, které nevyhoví hodnotám ukazatelů uvedených v tabulce 3 přílohy I, je stanoven v části C a tabulce 4 přílohy I.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 27, kterými změní část C přílohy I za účelem přizpůsobení metod monitorování a hodnocení výsledků týkajících se kvartérního čištění vědeckému a technickému pokroku.

5. Členské státy zajistí, aby vypouštění městských odpadních vod z čistíren městských odpadních vod nacházejících se v oblasti, která je zahrnuta na seznamu uvedeném v odstavci 2 po jedné z jeho pravidelných aktualizací požadovaných daným odstavcem, splňovalo požadavky stanovené v odstavci 4 a v části B a tabulce 3 přílohy I do sedmi let od zahrnutí dané oblasti na uvedený seznam, avšak nikoli později než do uplynutí lhůt stanovených v odstavci 4.

6. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení metod monitorování a odběru vzorků, které mají členské státy používat ke stanovení přítomnosti a množství ukazatelů stanovených v tabulce 3 přílohy I v městských odpadních vodách. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

7. Pokud počet čistíren městských odpadních vod, které je třeba modernizovat, aby byly na vnitrostátní úrovni splněny cíle uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b), není celým číslem, zaokrouhlí se počet čistíren městských odpadních vod na nejbližší celé číslo. Případné číslo pět se zaokrouhlí dolů.

8. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto článku, s cílem zajistit, aby opětovné použití vyčištěných městských odpadních vod bylo pro životní prostředí a lidské zdraví bezpečné, členské státy zajistí, aby městské odpadní vody, které jsou opětovně použity nebo jejichž opětovné použití se předpokládá, byly tam, kde je to vhodné, vyčištěny v souladu s požadavky na kvartérní čištění stanovenými v části B a tabulce 3 přílohy I. Členské státy zajistí, aby byl v případě, že jsou vyčištěné městské odpadní vody opětovně využity pro zemědělské účely, zohledněn výsledek posouzení rizik provedených podle nařízení (EU) 2020/741.

Článek 9

Rozšířená odpovědnost výrobce

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby nejpozději od 31. prosince 2028 měli výrobci, kteří uvádějí na trh některý z výrobků uvedených v příloze III, rozšířenou odpovědnost výrobce.

Taková opatření zajistí, aby tito výrobci nesli:

- a) alespoň 80 % plných nákladů na splnění požadavků stanovených v článku 8, včetně investic a provozních nákladů na kvartérní čištění městských odpadních vod za účelem odstranění mikropolutantů pocházejících z výrobků, které uvádějí na trh, a z reziduí těchto výrobků a na monitorování mikropolutantů uvedené v čl. 21 odst. 1 písm. a);
  - b) náklady na shromažďování a ověřování údajů o výrobcích uváděných na trh a
  - c) další náklady potřebné k výkonu své rozšířené odpovědnosti výrobce.
2. Členské státy zproští výrobce rozšířené odpovědnosti výrobce podle odstavce 1, pokud jsou schopni prokázat, že:
- a) množství látek obsažených ve výrobcích, které uvádějí na trh Unie, je nižší než 1 tuna ročně, nebo
  - b) látky obsažené ve výrobcích, které uvádějí na trh, jsou v odpadních vodách rychle biologicky odbouratelné nebo na konci své životnosti neprodukují do odpadních vod mikropolutanty.
3. Členské státy zajistí, aby výrobci uvedení v odstavci 1 vykonávali svou rozšířenou odpovědnost výrobce kolektivně prostřednictvím organizace, která splňuje minimální požadavky stanovené v článku 10.

Členské státy zajistí, aby:

- a) tito výrobci byli povinni jednou ročně poskytnout organizaci odpovědnosti výrobců:
  - i) roční množství látek obsažených ve výrobcích uvedených v příloze III, které uvádějí na trh v rámci své obchodní činnosti;
  - ii) informace o nebezpečnosti látek obsažených ve výrobcích uvedených v bodě i) v městských odpadních vodách a o jejich biologické odbouratelnosti na konci životnosti;
  - iii) v relevantních případech seznam výrobků, jichž se týká zproštění odpovědnosti v souladu s odstavcem 2;
- b) tito výrobci byli povinni finančně přispívat organizaci odpovědnosti výrobců na pokrytí nákladů vyplývajících z jejich rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) příspěvek každého výrobce podle písmene b) byl stanoven na základě množství látek obsažených ve výrobcích, které uvádějí na trh, a jejich nebezpečnosti v městských odpadních vodách;
- d) organizace odpovědnosti výrobců podléhaly každoročnímu nezávislému auditu svého finančního řízení, včetně schopnosti pokrýt náklady uvedené v odstavci 1, kvality a správnosti informací shromážděných na základě písmene a) a přiměřenosti příspěvků vybraných na základě písmene b);
- e) byla přijata opatření nezbytná k informování spotřebitelů o opatřeních k předcházení vzniku odpadu, o systémech zpětného odběru a sběru a o dopadu nevhodných způsobů odstraňování odpadů z výrobků uvedených v příloze III, jakož i o jejich nesprávném a nadměrném používání, na odvádění, čištění a vypouštění městských odpadních vod.

4. Členské státy zajistí, aby:

- a) byly jasně vymezeny úlohy a povinnosti všech příslušných zúčastněných subjektů, včetně výrobců uvedených v odstavci 1, organizací odpovědnosti výrobců, soukromých nebo veřejných provozovatelů čistíren městských odpadních vod a místních příslušných orgánů;
- b) byly stanoveny cíle v oblasti nakládání s městskými odpadními vodami za účelem splnění požadavků a lhůt stanovených v čl. 8 odst. 1, 4 a 5 a veškeré další kvantitativní nebo kvalitativní cíle, které jsou považovány za relevantní pro plnění rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) byl zaveden systém podávání zpráv za účelem shromažďování údajů o výrobcích uvedených v odstavci 1, které výrobci uvedli na trh, a údajů o kvartérním čištění městských odpadních vod, jakož i dalších údajů relevantních pro účely písmene b) tohoto odstavce;
- d) příslušné orgány pravidelně komunikují s jinými relevantními příslušnými orgány a vyměňují si s nimi nezbytné údaje za účelem splnění požadavků tohoto článku a článku 10.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými se stanoví podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínky stanovené v odst. 2 písm. b) na konkrétní kategorie výrobků a jejich biologickou odbouratelnost nebo nebezpečnost. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 nejpozději 31. prosince 2027.

Článek 10

Minimální požadavky na organizace odpovědnosti výrobců

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby každá organizace odpovědnosti výrobců zřízená podle čl. 9 odst. 3:

- a) měla jasně vymezené zeměpisné pokrytí odpovídající požadavkům stanoveným v článku 8;
- b) měla finanční a organizační prostředky nezbytné ke splnění povinností výrobců vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně finančních záruk k zajištění kontinuity kvartérního čištění městských odpadních vod v souladu s článkem 8 za všech okolností;
- c) zveřejňovala informace o:
  - i) svém vlastníkově a členech;
  - ii) finančních příspěvcích placených výrobcem v souladu s požadavky uvedenými v čl. 9 odst. 3 druhém pododstavci písm. c);
  - iii) každoročně prováděných činnostech, včetně jasných informací o tom, jak jsou využívány její finanční prostředky.

Členské státy zajistí, aby tato opatření zahrnovala vnitrostátní postup pro uznávání organizací odpovědnosti výrobců potvrzující, že tyto organizace před svým faktickým zřízením a zahájením svého fungování splňují požadavky stanovené v tomto odstavci.

Poskytováním informací veřejnosti podle tohoto článku není dotčeno zachování důvěrnosti obchodních informací v souladu s relevantním unijním a vnitrostátním právem.

2. Členské státy vytvoří náležitý rámec pro monitorování a vymáhání k zajištění toho, aby organizace odpovědnosti výrobců plnily své povinnosti transparentním způsobem, aby finanční prostředky těchto organizací byly řádně využívány a aby všechny subjekty s rozšířenou odpovědností výrobce předkládaly příslušným orgánům a na požádání i organizacím odpovědnosti výrobců spolehlivé údaje.

3. Pokud na území některého členského státu existuje více organizací odpovědnosti výrobců, pověřit dotýčný členský stát dohledem nad prováděním článku 9 alespoň jeden subjekt nezávislý na soukromých zájmech nebo veřejný orgán.

4. Členský stát zajistí, aby výrobci usazení na území jiného členského státu nebo ve třetí zemi a uvádějící výrobky na trh tohoto členského státu:

- a) jmenovali právníckou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako zplnomocněného zástupce pro účely plnění povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území, nebo
- b) přijali opatření rovnocenná opatřením uvedeným v písmenu a).

5. S cílem zajistit pokud možno optimální provádění systému rozšířené odpovědnosti výrobce, zejména z hlediska nákladů a přínosů, pořádají členské státy o jeho provádění pravidelné dialogy. Jejich součástí může být podpora při určování opatření, která mají být příslušnými orgány přijata za účelem mimo jiné:

- a) snížení tlaku mikropolutantů u zdroje a
- b) určení nejvhodnějších technologií pro kvartérní čištění.

Členské státy zajistí, aby se těchto dialogů účastnily příslušné zúčastněné strany a případná sdružení zúčastněných stran zapojené do výkonu rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně výrobců a distributorů, organizací odpovědnosti výrobců, soukromých nebo veřejných provozovatelů čistíren městských odpadních vod, místních orgánů a organizací občanské společnosti.

6. Do 1. ledna 2025 zajistí Komise organizaci výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy, pokud jde o provádění článku 9 a tohoto článku, a to zejména pokud jde o:

- a) opatření ke kontrole zřízení, uznání a fungování organizací odpovědnosti výrobců;
- b) opatření ke kontrole dodržování povinností, které jsou vymezeny v této směrnici, výrobci;
- c) účinné provádění:
  - i) pokrytí nákladů podle čl. 9 odst. 1 a
  - ii) kontroly metod výpočtu příspěvků výrobců vykonávané organizací odpovědnosti výrobců podle čl. 9 odst. 3 písm. c);
- d) zproštění odpovědnosti stanovené v čl. 9 odst. 2;
- e) jakoukoli další otázku související s účinným prováděním článku 9 a tohoto článku;
- f) možné dopady uplatňování požadavků uvedených v článku 9 na přístupnost, dostupnost a cenovou dostupnost léčivých přípravků uváděných na trh Unie.

Komise zveřejní výsledky výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů týkajících se těchto a dalších relevantních aspektů a v relevantních případech poskytne členským státům doporučení, pokyny nebo obojí.

7. Na základě informací poskytnutých členskými státy Komise sestaví a pravidelně aktualizuje seznam žádostí o zproštění odpovědnosti, které členské státy obdržely od výrobců podle čl. 9 odst. 2. Tento seznam se na požádání zpřístupní příslušným orgánům členských států.

Článek 11

Energetická neutralita

1. Členské státy zajistí, aby byl u čistíren městských odpadních vod a stokových soustav, které jsou v provozu, každé čtyři roky proveden energetický audit ve smyslu čl. 2 bodu 32 směrnice (EU) 2023/1791. Tyto audity zahrnují identifikaci potenciálu pro nákladově efektivní opatření ke snížení spotřeby energie a ke zvýšení využívání a výroby energie z obnovitelných zdrojů se zvláštním zaměřením na identifikaci a využití potenciálu pro výrobu bioplynu nebo rekuperaci a využívání odpadního tepla, a to buď na místě, nebo prostřednictvím dálkového energetického systému, při snižování emisí skleníkových plynů. První energetické audity musí být provedeny:

- a) do 31. prosince 2028 u čistíren městských odpadních vod, které zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 100 000 PE a vyššímu, a na ně napojených stokových soustav;
- b) do 31. prosince 2032 u čistíren městských odpadních vod, které zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 10 000 PE a vyššímu, ale nižšímu než 100 000 PE, a na ně napojených stokových soustav.

2. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni bylo celkové roční množství energie z obnovitelných zdrojů ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2018/2001 vyrobené v prostorách čistíren městských odpadních vod, které zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 10 000 PE a vyššímu, či mimo ně jejich majiteli či provozovateli nebo jejich jménem a bez ohledu na to, zda majitelé nebo provozovatelé těchto čistíren tuto energii využívají v jejich prostorách nebo mimo ně, odpovídala alespoň:

- a) 20 % celkové roční spotřeby energie v těchto zařízeních do 31. prosince 2030;
- b) 40 % celkové roční spotřeby energie v těchto zařízeních do 31. prosince 2035;

- c) 70 % celkové roční spotřeby energie v těchto zařízeních do 31. prosince 2040;
- d) 100 % celkové roční spotřeby energie v těchto zařízeních do 31. prosince 2045.

Energie z obnovitelných zdrojů vyrobená vlastníky nebo provozovateli čistírny městských odpadních vod nebo jejich jménem nesmí zahrnovat nakoupenou energii z obnovitelných zdrojů.

3. Odchylně od odstavce 2, pokud členský stát nedosáhne cíle uvedeného v odst. 2 písm. d), přestože provedl všechna opatření v oblasti energetické účinnosti a všechna opatření nezbytná ke zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů, zejména opatření identifikovaná v energetických auditech uvedených v odstavci 1, mohou členské státy výjimečně povolit nákup energie ze zdrojů na bázi nefosilních paliv. Tyto nákupy jsou omezeny na nejvýše 35 % energie z nefosilních paliv ve vztahu k cíli uvedenému v odst. 2 písm. d).
4. Odchylně od odstavce 2, pokud členský stát nedosáhne cíle uvedeného v odst. 2 písm. c), přestože provedl všechna opatření v oblasti energetické účinnosti a všechna opatření ke zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů, zejména opatření identifikovaná v energetických auditech uvedených v odstavci 1, mohou členské státy výjimečně povolit nákup energie ze zdrojů na bázi nefosilních paliv. Tyto nákupy jsou omezeny na maximálně 5 procentních bodů z cíle stanoveného v odst. 2 písm. c). Tato výjimka se udělí pouze členským státům, které jsou schopny do 31. prosince 2040 prokázat, že v zájmu dosažení cíle uvedeného v odst. 2 písm. d) bude třeba zakoupit 35 % externě zajištěné energie z nefosilních paliv uvedené v odstavci 3, přičemž se zohlední všechna opatření v oblasti energetické účinnosti a všechna opatření nezbytná ke zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů, zejména opatření identifikovaná v energetických auditech uvedených v odstavci 1.
5. Komise může přijmout prováděcí akt, kterým stanoví metody pro posouzení toho, zda byly cíle uvedené v odstavci 2 splněny. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 12

Přeshraniční spolupráce

1. Aniž jsou dotčeny relevantní stávající mezinárodní dohody nebo ujednání ohledně environmentálních otázek týkajících se vody, pokud jsou vody v oblasti působnosti členského státu nepříznivě ovlivňovány vypouštěním městských odpadních vod z jiného členského státu nebo třetí země, oznámí členský stát, jehož vody jsou ovlivňovány, odpovídající skutečnosti příslušnému členskému státu nebo třetí zemi a Komisi.

V případě znečištění, které by mohlo významně ovlivnit vodní útvary dále po proudu, musí být toto oznámení učiněno okamžitě. V případě jakéhokoli vypouštění ovlivňujícího zdraví nebo životní prostředí v jiném členském státě zajistí členský stát, na jehož území k vypouštění došlo, aby byly okamžitě informovány příslušný orgán tohoto jiného členského státu a Komise.

2. Členské státy si po oznámení jiného členského státu v souladu s odstavcem 1 vzájemně včas odpovídají, v závislosti na druhu, závažnosti a možných důsledcích daného incidentu.

Dotčené členské státy spolupracují za účelem vymezení předmětných vypouštění a opatření, která je třeba učinit u zdroje vypouštění za účelem ochrany ovlivňovaných vod tak, aby byl zajištěn soulad s touto směrnicí.

3. Dotčené členské státy uvědomí Komisi o jakékoli spolupráci uvedené v odstavci 1. Komise se na žádost dotčených členských států této spolupráce účastní.

Článek 13

Místní klimatické podmínky

Členské státy zajistí, aby byly čistírny městských odpadních vod stavěné za účelem vyhovění požadavkům stanoveným v článcích 6, 7 a 8 projektovány, budovány, provozovány a udržovány tak, aby byla zaručena jejich dostatečná účinnost za všech běžných místních klimatických podmínek. Aniž jsou dotčena opatření přijatá podle čl. 13 odst. 1 směrnice (EU) 2022/2557, při projektování, budování a provozování čistíren městských odpadních vod a stokových soustav se posoudí a zohlední sezónní rozdíly v zatížení a zranitelnost vůči změně klimatu.

Článek 14

Vypouštění ostatních odpadních vod

1. Členské státy zajistí, aby vypouštění ostatních odpadních vod do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod podléhalo předem vydaným předpisům, zvláštním povolením nebo obojímu od příslušného orgánu nebo vhodného subjektu.

V případě zvláštních povolení pro vypouštění do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod členské státy zajistí, aby příslušný orgán:

- a) před udělením těchto zvláštních povolení konzultoval a informoval provozovatele stokových soustav a čistíren městských odpadních vod, do nichž jsou ostatní odpadní vody vypouštěny;
- b) na žádost umožnil provozovatelům stokových soustav a čistíren městských odpadních vod, do nichž jsou ostatní odpadní vody vypouštěny, nahlížet do těchto zvláštních povolení v jejich povodích, pokud možno ještě před jejich udělením;

V případě předem vydaných předpisů pro vypouštění do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod členské státy zajistí, aby byli před jejich přijetím konzultováni provozovatelé stokových soustav a čistíren městských odpadních vod, do nichž jsou ostatní odpadní vody vypouštěny.

2. Předem vydané předpisy nebo zvláštní povolení uvedené v odstavci 1 zajistí, aby:

- a) byly splněny požadavky na jakost vody stanovené v jiných právních předpisech Unie, včetně směrnic 2000/60/ES a 2008/105/ES, a aby byla v příslušných případech monitorována kvalita a množství relevantních vypouštění ostatních odpadních vod; zejména pak, aby zatížení znečišťujícími látkami v odpadních vodách vypouštěných z čistírny městských odpadních vod nevedlo ke zhoršení stavu recipientu a nebránilo tomu, aby tento vodní útvar takového stavu dosáhl v souladu s cíli stanovenými v článku 4 směrnice 2000/60/ES;
- b) vypuštěné znečišťující látky nebránily provozu čistírny městských odpadních vod, nepoškozovaly stokové soustavy, čistírny městských odpadních vod nebo související zařízení a neomezovaly schopnost využívat zdroje, včetně opětovného využití vyčištěné vody a využití živin nebo jiných materiálů z městských odpadních vod nebo kalů;
- c) vypuštěné znečišťující látky nepoškozovaly zdraví pracovníků obsluhy stokových soustav a čistíren městských odpadních vod;
- d) čistírna městských odpadních vod byla navržena a vybavena tak, aby snižovala množství vypouštěných znečišťujících látek;
- e) v případě, že čistírna městských odpadních vod čistí odpadní vody vypuštěné ze zařízení, které je držitelem povolení podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU⁽⁴⁰⁾, zatížení znečišťujícími látkami z odpadních vod vypuštěných z této čistírny nebylo vyšší než zatížení znečišťujícími látkami, které by vzniklo, pokud by odpadní vody byly vypuštěny přímo ze zařízení a splňovaly by mezní hodnoty emisí použitelné v souladu s touto směrnicí.

Členské státy zajistí, aby pro vypouštění ostatních odpadních vod do stokových soustav a čistíren městských odpadních vod, které jsou vypouštěny do povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě, nebylo uděleno žádné zvláštní povolení nebo aby žádný předem vydaný předpis takové vypouštění ostatních odpadních vod nepovoloval, aniž by bylo zohledněno posouzení rizik a řízení rizik povodí souvisejících s místy odběru vody určené k lidské spotřebě, jak je uvedeno v článku 8 směrnice (EU) 2020/2184, a opatření k řízení rizik přijatá na základě uvedeného článku.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány nebo vhodné subjekty přijaly vhodná opatření, včetně přezkumu a v případě nutnosti zrušení předem vydaných předpisů a zvláštních povolení, s cílem určit zdroje znečištění v ostatních odpadních vodách uvedených v odstavci 1 tohoto článku, předcházet jejich vzniku a co nejvíce je omezit, nastane-li kterákoli z těchto situací:

⁽⁴⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích a emisích z chovů hospodářských (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- a) v rámci monitorování podle čl. 21 odst. 3 byly zjištěny znečišťující látky na vtoku a odtoku z čistírny městských odpadních vod;
- b) kal vznikající při čištění městských odpadních vod má být použit v souladu se směrnicí Rady 86/278/EHS⁽⁴¹⁾;
- c) vyčištěné městské odpadní vody mají být opětovně využity v souladu s nařízením (EU) 2020/741 nebo mají být opětovně využity pro jiné než zemědělské účely;
- d) recipienty jsou využívány k odběru vody určené k lidské spotřebě ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2020/2184;
- e) znečištění ostatních odpadních vod vypouštěných do stokové soustavy nebo do čistírny městských odpadních vod představuje riziko pro provoz této soustavy nebo čistírny.

4. Předem vydané předpisy a zvláštní povolení uvedené v odstavci 1 musí splňovat požadavky stanovené v odstavci 2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 27, kterými změní požadavky uvedené v odstavci 2 za účelem jejich přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku v oblasti ochrany životního prostředí.

5. Zvláštní povolení uvedená v odstavci 1 se nejméně každých deset let přezkoumají a v případě nutnosti upraví.

Předem vydané předpisy uvedené v odstavci 1 se pravidelně přezkoumávají a v případě nutnosti upravují.

Pokud se vlastnosti ostatních odpadních vod, čistírny městských odpadních vod nebo recipientu výrazně změní, zvláštní povolení se přezkoumají a těmto změnám se přizpůsobí.

Článek 15

Opětovné využívání vody a vypouštění městských odpadních vod

1. Členské státy systematicky podporují opětovné využívání vyčištěných odpadních vod ze všech čistíren městských odpadních vod, je-li to vhodné, a zejména v oblastech s nedostatkem vody, a pro všechny vhodné účely. Potenciál pro opětovné využívání vyčištěných odpadních vod se posoudí s přihlédnutím k plánům povodí stanoveným podle směrnice 2000/60/ES (dále jen „plány povodí“) a k rozhodnutím členských států podle čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) 2020/741. Členské státy zajistí, aby případné opětovné využívání nebo plánované opětovné využívání vyčištěných městských odpadních vod neohrožovalo toto opětovné využívání ekologický průtok v recipientech a nemělo žádné nepříznivé dopady na životní prostředí nebo lidské zdraví. Pokud jsou vyčištěné odpadní vody opětovně využity k zavlažování v zemědělství, musí splňovat požadavky stanovené nařízením (EU) 2020/741. Jsou-li na úrovni členských států k dispozici strategie pro vodo hospodářskou odolnost, zohlední se v nich opatření zaměřená na podporu opětovného využívání vyčištěných odpadních vod a na samotné opětovné využívání těchto vod.

Pokud jsou vyčištěné městské odpadní vody opětovně využívány k zavlažování v zemědělství, mohou se členské státy odchýlit od požadavků na terciární čištění uvedených v části B a tabulce 2 přílohy I, pokud jde o část vyčištěných městských odpadních vod, která je určena výhradně k opětovnému využití k zavlažování v zemědělství, jestliže lze prokázat všechny tyto skutečnosti:

- a) obsah živin v opětovně využití části nepřesahuje nároky cílových plodin;
- b) neexistují žádná rizika pro životní prostředí, zejména v souvislosti s eutrofizací vod ve stejném povodí;
- c) neexistují žádná rizika pro lidské zdraví, zejména pokud jde o patogeny organismy;
- d) daná čistírna městských odpadních vod má kapacitu pro čištění nebo shromažďování městských odpadních vod dostatečnou k zamezení toho, aby vypouštění městských odpadních vod do recipientů nespĺňovalo požadavky stanovené v části B a tabulce 2 přílohy I, v souladu s metodami monitorování a vyhodnocování výsledků stanovenými v části C přílohy I.

⁽⁴¹⁾ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6).

2. Členské státy zajistí, aby alespoň veškeré vypouštění z čistíren městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 1 000 PE a vyšším podléhalo předem vydaným předpisům, zvláštním povolením nebo obojímu. Tyto předpisy a zvláštní povolení zaručí, že jsou splněny požadavky stanovené v části B přílohy I.

3. Předem vydané předpisy a zvláštní povolení uvedené v odstavci 2 se nejméně každých deset let přezkoumají a v případě potřeby upraví. Ustanovení zvláštních povolení se v případech, kdy se vlastnosti vstupujících městských odpadních vod nebo vod vypouštěných z čistírny městských odpadních vod nebo vlastnosti recipientu výrazně změní, aktualizují, aby se zajistilo, že požadavky stanovené v části B přílohy I budou i nadále plněny.

4. Členské státy s cílem řešit zvýšené zatížení splašky přijmou veškerá opatření nezbytná k tomu, aby v nezbytných případech přizpůsobily svou infrastrukturu pro odvádění a čištění městských odpadních vod, včetně výstavby nové infrastruktury.

Má se za to, že přijetím opatření uvedených v prvním pododstavci členské státy plní environmentální cíle stanovené v článku 4 směrnice 2000/60/ES, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) výstavba nebo rozšíření čistírny městských odpadních vod za účelem čištění zvýšených zatížení nebo jiným způsobem nevyčištěných zatížení splašky podléhá předem udělenému povolení v souladu s touto směrnicí;
- b) přínosů čistírny městských odpadních vod uvedených v písmenu a) nelze z důvodů technické proveditelnosti nebo nepřiměřených nákladů dosáhnout jinými prostředky, včetně zvážení alternativních míst pro vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které by přispěly k dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES;
- c) jsou přijata veškerá technicky proveditelná zmírňující opatření s cílem minimalizovat negativní dopady čistírny městských odpadních vod na dotčené vodní útvary a tato opatření jsou stanovena ve zvláštních povoleních uvedených v článku 14 této směrnice a v tomto článku; tato opatření zahrnují, je-li to zapotřebí, požadavky na čištění, které jsou přísnější než požadavky uplatňované před nárůstem zatížení splašky, s cílem splnit požadavky směrnic uvedených v části B bodě 6 přílohy I této směrnice;
- d) jsou prováděna veškerá technicky proveditelná zmírňující opatření s cílem minimalizovat negativní dopad jiných činností, které v týchž vodních útvarech způsobují podobný tlak.

Pokud je nesplnění povinnosti zabránit zhoršení stavu nebo nesplnění environmentálních cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES v útvaru povrchových vod výsledkem předchozího povolení podle písmene a), musí být toto povolení výslovně stanoveno a podmínky uvedené ve druhém pododstavci vysvětleny v plánech povodí.

Článek 16

Biologicky odbouratelné ostatní odpadní vody

1. Členské státy stanoví požadavky na vypouštění biologicky odbouratelných ostatních odpadních vod přiměřené povaze dotyčného průmyslového odvětví, které zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany životního prostředí jako požadavky stanovené v části B přílohy I.

2. Požadavky uvedené v odstavci 1 se uplatní, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) odpadní vody pocházejí z čistíren, které zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 4 000 PE a vyšší a spadají do průmyslových odvětví vyjmenovaných v příloze IV a neprovádějí žádnou z činností uvedených v příloze I směrnice 2010/75/EU, a
- b) odpadní vody před vypouštěním do recipientu neprocházejí čistírnou městských odpadních vod (dále jen „přímé vypouštění“).

Článek 17

Dohled nad městskými odpadními vodami

1. Členské státy zavedou vnitrostátní systém pro spolupráci a koordinaci mezi příslušnými orgány odpovědnými za veřejné zdraví a příslušnými orgány odpovědnými za čištění městských odpadních vod zaměřenou na:

a) určení relevantních ukazatelů veřejného zdraví, které mají být monitorovány přinejmenším na vtoku do čistíren městských odpadních vod, s přihlédnutím k dostupným doporučením mimo jiné Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC), Úřadu pro připravenost a reakci na mimořádné situace v oblasti zdraví (HERA) a Světové zdravotnické organizace (WHO), jako jsou:

i) virus SARS-CoV-2 a jeho varianty;

ii) poliovirus;

iii) virus chřipky;

iv) nově se objevující patogeny;

v) jakékoli jiné ukazatele veřejného zdraví, jejichž monitorování považují příslušné orgány za relevantní;

b) jasné rozdělení úloh, odpovědnosti a nákladů mezi provozovatele a relevantní příslušné orgány, a to i pokud jde o odběr vzorků a jejich analýzu;

c) určení místa a četnosti odběru vzorků městských odpadních vod a analýzy jednotlivých ukazatelů veřejného zdraví určených v souladu s písmenem a), s přihlédnutím k dostupným údajům o veřejném zdraví a potřebám z hlediska těchto údajů, a je-li to relevantní, k místní epidemiologické situaci;

d) organizaci vhodného a včasného sdělování výsledků monitorování příslušným orgánům odpovědným za veřejné zdraví a v relevantních případech příslušným orgánům pro pitnou vodu s cílem usnadnit provádění článku 8 směrnice (EU) 2020/2184 a platformám Unie, pokud takové platformy existují, a v souladu s použitelným právem v oblasti ochrany osobních údajů.

2. Pokud příslušný orgán odpovědný za veřejné zdraví v některém členském státě vyhlásí stav ohrožení veřejného zdraví, monitorují se relevantní ukazatele veřejného zdraví u městských odpadních vod na základě reprezentativního rozložení obyvatelstva tohoto členského státu, v rozsahu, v jakém jsou dané relevantní zdravotní ukazatele u městských odpadních vod zjištěny. Toto monitorování pokračuje, dokud příslušný orgán neprohlásí, že stav ohrožení veřejného zdraví skončil, nebo déle, pokud to tentýž příslušný orgán považuje za užitečné pro jiné účely.

Při určování, zda se jedná o stav ohrožení veřejného zdraví, vezme příslušný orgán v potaz rozhodnutí Komise přijatá podle čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2371, posouzení ECDC a rozhodnutí WHO přijatá v souladu s Mezinárodními zdravotnickými předpisy.

3. U aglomerací s populačním ekvivalentem 100 000 PE a vyšším členské státy do posledního dne druhého roku po přijetí prováděcího aktu uvedeného ve druhém pododstavci zajistí, aby byla v městských odpadních vodách monitorována antimikrobiální rezistence.

Do 2. července 2026 přijme Komise prováděcí akty s cílem stanovit minimální četnosti odběru vzorků a harmonizované metodiky měření antimikrobiální rezistence v městských odpadních vodách, přičemž zohlední přinejmenším veškeré dostupné údaje od vnitrostátních orgánů veřejného zdraví a vnitrostátních orgánů odpovědných za monitorování antimikrobiální rezistence. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

4. Výsledky monitorování uvedeného v tomto článku se vykazují v souladu s čl. 22 odst. 1 písm. h).

Článek 18

Posuzování a řízení rizik

1. Do 31. prosince 2027 členské státy identifikují a posoudí rizika pro životní prostředí a lidské zdraví způsobená vypouštěním městských odpadních vod s přihlédnutím k sezónním výkyvům a mimořádným událostem, a to přinejmenším rizika týkající se:

- a) jakosti vodních útvarů využívaných k odběru vody určené k lidské spotřebě ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2020/2184;
- b) jakosti vod ke koupání spadajících do oblasti působnosti směrnice 2006/7/ES;
- c) jakosti vodních útvarů, v nichž probíhají činnosti v oblasti akvakultury ve smyslu čl. 4 bodu 25 nařízení (EU) č. 1380/2013;
- d) stavu recipientu podzemní vody ve smyslu čl. 2 bodu 19 směrnice 2000/60/ES a všech ostatních environmentálních cílů stanovených v článku 4 uvedené směrnice pro daný recipient podzemní vody;
- e) stavu mořského prostředí ve smyslu čl. 3 bodu 5 směrnice 2008/56/ES;
- f) stavu recipientu povrchové vody ve smyslu čl. 2 bodu 17 směrnice 2000/60/ES a všech ostatních environmentálních cílů stanovených v článku 4 uvedené směrnice pro daný recipient povrchové vody.

2. Pokud byla zjištěna rizika v souladu s odstavcem 1, přijmou členské státy vhodná opatření k jejich řešení, která ve vhodných případech zahrnují tato opatření:

- a) přijetí dalších opatření s cílem zabránit znečištění z městských odpadních vod u zdroje a toto znečištění omezit, je-li to nezbytné k zajištění jakosti recipientu, jako doplněk k opatřením uvedeným v čl. 14 odst. 3;
- b) vybudování stokových soustav v souladu s článkem 3 pro aglomerace s populačním ekvivalentem nižším než 1 000 PE;
- c) provádění sekundárního čištění v souladu s článkem 6 u městských odpadních vod vypouštěných z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 1 000 PE;
- d) provádění terciárního čištění v souladu s článkem 7 u městských odpadních vod vypouštěných z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 10 000 PE;
- e) provádění kvartérního čištění v souladu s článkem 8 u městských odpadních vod vypouštěných z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 10 000 PE, zejména pokud jsou městské odpadní vody vypouštěny do vodních útvarů používaných k odběru vody určené k lidské spotřebě, vod ke koupání, vodních útvarů, kde probíhají činnosti v oblasti akvakultury, a pokud jsou vyčištěné městské odpadní vody opětovně využívány pro zemědělské účely;
- f) vypracování integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami v souladu s článkem 5 pro aglomerace s populačním ekvivalentem nižším než 10 000 PE a přijetí opatření uvedených v příloze V;
- g) uplatňování požadavků na čištění odváděných městských odpadních vod, které jsou přísnější než požadavky stanovené v části B přílohy I.

3. Identifikace rizik provedená v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se každých šest let přezkoumá v souladu s harmonogramem pro přezkoumání plánů povodí, a to počínaje 31. prosincem 2033. Shrnutí zjištěných rizik spolu s popisem opatření přijatých v souladu s odstavcem 2 tohoto článku se zahrne do příslušných plánů povodí a do národních programů provádění uvedených v článku 23 a na požádání se sdělí Komisi. Toto shrnutí se zpřístupní veřejnosti.

Článek 19

Přístup k sanitárním zařízením a službám

Aniž jsou dotčeny zásady subsidiarity a proporcionality a s přihlédnutím k místním a regionálním hlediskům a okolnostem v oblasti sanitárních zařízení a služeb přijmou členské státy veškerá opatření nezbytná k zajištění přístupu všech osob, zejména zranitelných a marginalizovaných skupin, k sanitárním zařízením a službám.

Za tím účelem členské státy do 12. ledna 2029:

- a) určí osoby, které nemají přístup k sanitárním zařízením nebo k nim mají omezený přístup, přičemž zvláštní pozornost věnují zranitelným a marginalizovaným skupinám, a uvedou důvody omezeného nebo chybějícího přístupu;
- b) posoudí možnosti zlepšení přístupu k sanitárním zařízením pro tyto osoby;
- c) podpoří zřízení dostatečného počtu sanitárních zařízení ve veřejných prostorách, která jsou bezplatně a zejména pro ženy bezpečně přístupná, ve všech aglomeracích s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším a v takovém případě zajistí odpovídající informovanost veřejnosti o těchto zařízeních;
- d) vybídnou příslušné orgány, aby ve všech aglomeracích s populačním ekvivalentem 5 000 PE a vyšším zajistily dostupnost dostatečného počtu bezplatných hygienických zařízení ve veřejných budovách, zejména v budovách veřejné správy;
- e) podporovaly zajištění dostupnosti sanitárních zařízení pro všechny, bezplatně nebo za nízký poplatek za službu, v restauracích, obchodech a podobných soukromých prostorách přístupných veřejnosti.

Článek 20

Využití kalů a zdrojů

1. Členské státy podporují využití cenných zdrojů a přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby nakládání s kaly bylo v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou v článku 4 směrnice 2008/98/ES. Toto nakládání s kaly:

- a) maximalizuje prevenci;
- b) připravuje na opětovné využití, recyklaci a jiné využití zdrojů, zejména fosforu a dusíku, s přihlédnutím k vnitrostátním nebo místním možnostem zhodnocení, a
- c) minimalizuje nepříznivé účinky na životní prostředí a lidské zdraví.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 27, kterými doplní tuto směrnici upřesněním kombinované minimální míry opětovného využití a recyklace fosforu z kalů a z městských odpadních vod, které nebyly opětovně využity na základě výjimky podle čl. 15 odst. 1, s přihlédnutím k dostupným technologiím a zdrojům pro využití fosforu a k jeho ekonomické návratnosti a se zohledněním obsahu fosforu v kalech a míry saturace vnitrostátního trhu organickým fosforem z jiných zdrojů, při zajištění toho, aby docházelo k bezpečnému nakládání s kaly, které nemá žádný nepříznivý dopad na životní prostředí ani lidské zdraví. Komise přijme tyto akty v přenesené pravomoci do 2. ledna 2028.

Článek 21

Monitorování

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány nebo vhodné subjekty monitorovaly:

- a) vypouštění z čistíren městských odpadních vod s cílem ověřit soulad s požadavky části B přílohy I podle metod monitorování a vyhodnocování výsledků stanovených v části C přílohy I; toto monitorování zahrnuje zatížení a koncentrace ukazatelů uvedených v části B přílohy I;
- b) množství, složení a místo určení kalů s přihlédnutím k požadavkům směrnice 86/278/EHS týkajícím se kalů určených k použití v zemědělství;

- c) množství městských odpadních vod za rok a za měsíc opětovně využitých pro účely zavlažování v zemědělství, na něž se vztahuje výjimka podle čl. 15 odst. 1; obsah živin v části městských odpadních vod opětovně využitých pro účely zavlažování v zemědělství a období, během něhož je tato část opětovně využívána, ve srovnání s měsíčními nároky na vodu a živiny u plodin, na něž se zavlažování těmito opětovně využívanými městskými odpadními vodami zaměřuje;
- d) skleníkové plyny, včetně přinejmenším CO₂, N₂O, CH₄, emitované z čistíren městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, prostřednictvím analýz, výpočtů nebo případně modelování;
- e) energii spotřebovanou a vyrobenou vlastníky čistíren městských odpadních vod, jež zpracovávají zatížení odpovídající populačnímu ekvivalentu 10 000 PE a vyššímu, nebo provozovateli těchto čistíren bez ohledu na to, zda je použita nebo vyrobena v prostorách těchto čistíren nebo mimo ně, v souladu s požadavky uvedenými v čl. 11 odst. 2, jakož i energii zakoupenou na základě výjimek uvedených v čl. 11 odst. 3 a 4.

2. U všech aglomerací uvedených v čl. 5 odst. 1 a 3 členské státy zajistí, aby příslušné orgány, vhodné subjekty nebo provozovatelé stokové soustavy prováděli v relevantních bodech reprezentativní monitorování odlehčení přívalových vod do vodních útvarů a vypouštění městského srážkového odtoku z oddělných soustav, aby mohli odhadnout koncentraci a zatížení z hlediska ukazatelů uvedených v tabulce 1 přílohy I a v relevantních případech v tabulce 2 přílohy I, jakož i obsahu mikroplastů a relevantních znečišťujících látek. Je-li to vhodné, mohou členské státy použít výsledky tohoto monitorování pro účely modelování.

3. U všech aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším členské státy zajistí, aby příslušné orgány nebo vhodné subjekty monitorovaly na vtoku do čistíren městských odpadních vod a na odtoku z nich koncentraci a zatížení městských odpadních vod, pokud jde o:

- a) znečišťující látky, u nichž je pravděpodobné, že se budou v městských odpadních vodách vyskytovat, a které jsou uvedeny v:
  - i) přílohách VIII a X směrnice 2000/60/ES, příloze I směrnice 2008/105/ES, příloze I směrnice 2006/118/ES a části B přílohy II směrnice 2006/118/ES;
  - ii) příloze rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2455/2001/ES ⁽⁴²⁾;
  - iii) příloze II nařízení (ES) č. 166/2006;
  - iv) přílohách I a II směrnice 86/278/EHS;
- b) ukazatele vyjmenované v části B přílohy III směrnice (EU) 2020/2184, pokud jsou městské odpadní vody vypouštěny do povodí uvedeného v článku 8 uvedené směrnice; v případě per- a polyfluoralkylových látek (PFAS) si mohou členské státy zvolit, zda budou používat jeden, nebo oba ukazatele, a to „PFAS celkem“ nebo „součet PFAS“, je-li k dispozici metodika v souladu s prováděcím aktem uvedeným v odstavci 5;
- c) ukazatele vyjmenované v příloze I směrnice 2006/7/ES, pokud během koupací sezony dochází k přímému vypouštění z čistíren městských odpadních vod do vod ke koupání, což by mohlo bránit dosažení souladu se směrnicí 2006/7/ES;

d) přítomnost mikroplastů.

Znečišťující látky a parametry uvedené v písmenech a) a b) mohou být z monitorování podle tohoto odstavce vyjmuty, lze-li je mimo jiné na základě výsledků monitorování prokázat, že se v městských odpadních vodách nevyskytují.

U všech aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším členské státy zajistí, aby příslušné orgány nebo vhodné subjekty v relevantních případech monitorovaly přítomnost mikroplastů v kalech, zejména v případě jejich opětovného využití v zemědělství.

Monitorování uvedené v tomto odstavci se provádí s následující četností:

- a) nejméně dva vzorky ročně v případě aglomerací s populačním ekvivalentem 150 000 PE a vyšším, s odstupem mezi vzorky nejvýše šest měsíců;
- b) nejméně jeden vzorek každé dva roky u aglomerací s populačním ekvivalentem od 10 000 do 150 000 PE.

⁽⁴²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterým se stanoví seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky a mění směrnice 2000/60/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

Tyto četnosti monitorování může být v následujících letech snížena o polovinu, pokud jsou výsledky monitorování znečišťujících látek uvedených v tomto odstavci u prvních tří po sobě následujících vzorků nižší než použitelné normy environmentální kvality podle směrnice 2008/105/ES. Četnosti monitorování by měly být alespoň jednou ročně přezkoumány.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví metodiky pro měření, odhad a modelování přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů z čistíren městských odpadních vod a mikroplastů v městských odpadních vodách a kalech. Tyto prováděcí akty se přijmou do 2. července 2027 přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví metodiky pro měření „PFAS celkem“ a „součet PFAS“ v městských odpadních vodách. Tyto prováděcí akty se přijmou do 2. ledna 2027 přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

6. Na základě zprávy členských států může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví minimální seznam relevantních znečišťujících látek, které se mohou vyskytovat v městských odpadních vodách, a vypracuje metodiku pro identifikaci relevantních znečišťujících látek, které se mohou vyskytovat v městských odpadních vodách, s přihlédnutím k místním podmínkám a posouzení rizik provedenému podle relevantních právních předpisů Unie, jakož i ke kritériím a četnosti pro revizi vynětí některých znečišťujících látek z monitorování, jak je stanoveno v odst. 3 druhém pododstavci tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 22

Informace o monitorování provádění

1. Členské státy za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí (EEA):
  - a) do 31. prosince 2028 sestaví datový soubor obsahující informace shromážděné v souladu s článkem 21, včetně informací týkajících se ukazatelů uvedených v čl. 21 odst. 1 písm. a) a výsledků zkoušek s ohledem na kritéria splnění/nesplnění požadavků stanovená v části C přílohy I, a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - b) do 31. prosince 2028 sestaví datový soubor uvádějící procentní podíl městských odpadních vod, které jsou odváděny a čišťeny v souladu s článkem 3, a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - c) do 31. prosince 2028 sestaví datový soubor obsahující informace o provedení čl. 4 odst. 5 a o procentním podílu zatížení městských odpadních vod z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 2 000 PE čišťeného v individuálních systémech, a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - d) do 31. prosince 2028 sestaví datový soubor obsahující informace o počtu odebraných vzorků a počtu vzorků odebraných v souladu s částí C přílohy I, které nevyhověly požadavkům, a následně tento soubor údajů každoročně aktualizují;
  - e) do 12. ledna 2029 sestaví datový soubor obsahující informace o opatřeních přijatých ke zlepšení přístupu k sanitárním zařízením a službám v souladu s čl. 19 písm. a), b) a c), včetně informací o tom, jaký podíl jejich obyvatel má přístup k sanitárním zařízením a službám v aglomeracích s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, a následně tento datový soubor každých šest let aktualizují;
  - f) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující informace o emisích skleníkových plynů rozdělené podle jednotlivých plynů a o celkové spotřebované energii a energii z obnovitelných zdrojů vyrobené v každé čistírně městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, jakož i výpočet procentního vyjádření plnění cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a procentního podílu energie zakoupené ze zdrojů na bázi nefosilních paliv, který se v případě, že se využije výjimka uvedená v čl. 11 odst. 3, doplní o rozpis jednotlivých druhů využitých energetických zdrojů na bázi nefosilních paliv, je-li tento rozpis k dispozici, a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - g) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující informace o opatřeních přijatých v souladu s bodem 3 přílohy V a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - h) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující výsledky monitorování uvedeného v čl. 17 odst. 1 a 3 a následně tento datový soubor každoročně aktualizují;
  - i) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující seznam oblastí označených jako citlivé oblasti podléhající eutrofizaci a tento datový soubor aktualizují v souladu s čl. 7 odst. 2;

- j) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující seznam oblastí označených jako oblasti, v nichž koncentrace nebo akumulace mikropolutantů představuje riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví, a tento datový soubor aktualizují v souladu s čl. 8 odst. 2;
  - k) pokud používají biomédia, sestaví do 31. prosince 2030 datový soubor obsahující druh použitých biomédií a stručný popis opatření, jež čistírny městských odpadních vod používající biomédia přijaly s cílem zamezit únikům do životního prostředí, a následně tento datový soubor každých pět let aktualizují;
  - l) do 31. prosince 2030 sestaví datový soubor obsahující výsledky monitorování podle čl. 21 odst. 1 písm. c) s porovnáním měsíčních nároků na vodu a živiny u plodin, na něž se zaměřuje zavlažování opětovně využitou částí vyčištěných městských odpadních vod podle čl. 15 odst. 1, a následně tento datový soubor každoročně aktualizují.
2. Členské státy zajistí, aby Komise a EEA měly přístup k datovým souborům uvedeným v odstavci 1.
  3. Při podávání zpráv požadovaných podle tohoto článku, které se týkají znečišťujících látek souvisejících s městskými odpadními vodami, se zohlední informace oznámené členskými státy v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 166/2006.

Pokud jde o informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, poskytne EEA veřejnosti přístup k relevantním údajům prostřednictvím evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeného na základě nařízení (ES) č. 166/2006.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty upřesňující formát, v jakém mají být informace v souladu s odstavcem 1 poskytovány. Tyto prováděcí akty se pro účely informací uvedených v odst. 1 písm. e), f), g), h), j), k) a l) přijmou přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 do 31. prosince 2028.

Komise může přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 přijmout prováděcí akty, kterými upřesní formát informací, jež mají být poskytovány v souladu s odst. 1 písm. a), b), c), d) a i). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 23

Národní program provádění

1. Do 1. ledna 2028 zavedou členské státy národní program provádění této směrnice.

Tento program zahrnuje:

- a) posouzení úrovně provedení článků 3 až 8;
- b) určení a plánování investic potřebných k provedení této směrnice v jednotlivých aglomeracích, včetně orientačního finančního odhadu, a je-li k dispozici, odhadu finančního příspěvku organizací odpovědnosti výrobců zřízených v souladu s článkem 10, prioritizace těchto investic na základě velikosti aglomerace a míry dopadu vypouštění nečištěných městských odpadních vod na životní prostředí, jakož i souvisejících rizik pro životní prostředí nebo lidské zdraví;
- c) odhad výše investic potřebných k obnově, modernizaci nebo nahrazení stávající infrastruktury městských odpadních vod, včetně stokových soustav, na základě odpisových sazeb, technického a provozního stavu s cílem zamezit možným průsakům, infiltraci a nesprávně napojenému vtoku do stokových soustav a ve vhodných případech za využití digitálních nástrojů;
- d) určení nebo alespoň uvedení potenciálních zdrojů financování z veřejných zdrojů, je-li potřeba na doplnění poplatků za užívání;
- e) v relevantních případech informace požadované podle čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 4.

Členské státy mohou dostupné finanční prostředky Unie i nadále využívat k provádění této směrnice s cílem zajistit, aby všichni občané měli stejný prospěch z účinného odvádění a čištění městských odpadních vod. Členské státy si mohou rovněž vyměňovat osvědčené postupy, jak zlepšit čerpání finančních prostředků z fondů Unie.

Pokud některý členský stát během realizace národního programu provádění zjistí, že vzhledem k nutnosti zachovat kulturní dědictví není v konkrétních oblastech možné dodržet lhůtu uvedenou v čl. 3 odst. 2, lhůtu uvedenou v čl. 6 odst. 3 nebo obojí, aktualizuje ho. Tato aktualizace obsahuje seznam aglomerací s dotčenými oblastmi, podrobné odůvodnění prokazující, že výstavba požadované infrastruktury je vzhledem k nutnosti zachovat kulturní dědictví zvláště obtížná, a upravený harmonogram pro dokončení požadované infrastruktury v těchto oblastech. Prodloužení lhůt uvedených v čl. 3 odst. 2 nebo čl. 6 odst. 3 se stanoví pro jednotlivé konkrétní oblasti, musí být co nejkratší a nesmí přesáhnout osm let. Aktualizovaný národní program provádění se do 31. prosince roku, v němž byla aktualizace provedena, předloží Komisi.

2. Do 1. ledna 2028 předloží členské státy Komisi své národní programy provádění, ledaže na základě výsledků monitorování uvedeného v článku 21 prokáží, že splňují požadavky článků 3 až 8.

3. Členské státy aktualizují své národní programy provádění nejméně každých šest let. Předloží je Komisi do 31. prosince roku, v němž byla aktualizace provedena, ledaže jsou schopny prokázat, že splňují požadavky článků 3 až 8.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví metody a formáty pro předkládání národních programů provádění. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 24

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby veřejnost měla k dispozici online náležitě, snadno přístupné a aktuální informace o odvádění a čištění městských odpadních vod pro každou aglomeraci s populačním ekvivalentem vyšším než 1 000 PE nebo každou relevantní správní oblast, a to v individualizované a uživatelsky vstřícné podobě. Tyto informace obsahují alespoň údaje vyjmenované v příloze VI.

Informace uvedené v odstavci 1 se na odůvodněnou žádost poskytují i jinými prostředky.

2. Členské státy navíc v případě, že náklady jsou plně nebo částečně pokryty prostřednictvím systému poplatků za vodu, zajistí, aby všechny domácnosti v aglomeracích s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE, a pokud možno vyšším než 1 000 PE, připojené ke stokovým soustavám dostávaly pravidelně a nejméně jednou ročně, v nejvhodnější a snadno přístupné podobě, například na faktuře, je-li k dispozici, nebo digitálními prostředky, jako jsou inteligentní aplikace nebo internetové stránky, a aniž by o ně musely žádat, tyto informace:

- a) informace o souladu odvádění a čištění městských odpadních vod s články 3, 4, 6, 7 a 8, včetně srovnání skutečných úniků znečišťujících látek do recipientů s mezními hodnotami stanovenými v části B a tabulkách 1, 2 a 3 přílohy I; tyto informace se předkládají způsobem, který umožňuje snadné srovnání, například ve formě procentního vyjádření míry dodržování požadavků;
- b) objem nebo odhadovaný objem městských odpadních vod odváděných a vyčištěných za rok nebo za zúčtovací období z dané domácnosti nebo připojeného subjektu v metrech krychlových, spolu s trendy a cenou za odvádění a čištění městských odpadních vod pro danou domácnost (náklady na litr a metr krychlový);
- c) srovnání ročního objemu odváděných a čištěných městských odpadních vod z dané domácnosti za rok s průměrným objemem na domácnost v dotčené aglomeraci;
- d) odkaz na online obsah uvedený v odstavci 1.

Nejsou-li informace o individuálním užití k dispozici, poskytují se informace uvedené v písmenech a) až d) na úrovni aglomerace uživatelsky vstřícným způsobem prostřednictvím internetových stránek nebo inteligentní aplikace.

3. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27, kterými změní odstavec 2 tohoto článku a přílohu VI aktualizováním informací, které mají být poskytovány veřejnosti online a domácnostem napojeným na stokové soustavy, tak aby tyto požadavky odpovídaly technickému pokroku a dostupnosti údajů v tomto oboru.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví formáty a způsoby předkládání informací, které mají být poskytovány v souladu s odstavci 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2.

Článek 25

Přístup ke spravedlnosti

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušným vnitrostátním právním řádem měly osoby z řad dotčené veřejnosti možnost dosáhnout přezkumu soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem, a mohly tak napadat hmotnou nebo procesní zákonost jakýchkoli rozhodnutí, konání nebo opomenutí podléhajících článkům 6, 7 nebo 8, pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek:

a) mají dostatečný zájem;

b) namítají porušení práva v případech, kdy to správní právo procesní členského státu požaduje jako předběžnou podmínku.

Přezkum musí být spravedlivý, nestranný a včasný, nesmí být nepřiměřeně nákladný a musí poskytovat přiměřené a účinné mechanismy nápravy, včetně předběžných opatření, je-li to vhodné.

2. Aktivní legitimace v přezkumném řízení není podmíněna úlohou, kterou osoba z řad dotčené veřejnosti sehrála ve fázi účasti na rozhodovacím procesu podle této směrnice.

3. Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, konání nebo opomenutí uvedená v odstavci 1 napadena.

4. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu ke správnímu a soudnímu přezkumu podle tohoto článku.

Článek 26

Náhrada škody

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že dojde ke škodě na lidském zdraví v důsledku porušení vnitrostátních opatření přijatých na základě této směrnice, měly dotčené osoby právo požadovat a získat náhradu této škody od příslušných fyzických nebo právnických osob v souladu s vnitrostátními pravidly.

2. Členské státy zajistí, aby nevládní organizace, které podporují ochranu životního prostředí nebo lidského zdraví a splňují veškeré požadavky vnitrostátního práva, mohly jako součást dotčené veřejnosti zastupovat dotčené osoby. Členské státy zajistí, aby nárok na náhradu škody způsobené porušením předpisů nemohl být uplatněn dvakrát, totiž dotčenými osobami a nevládními organizacemi uvedenými v tomto odstavci.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní pravidla a postupy týkající se nároků na náhradu škody byly koncipovány a uplatňovány tak, aby neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly výkon práva na náhradu škody způsobené porušením podle odstavce 1.

4. Členské státy mohou stanovit promlčecí lhůtu pro podání žaloby o náhradu škody podle odstavce 1. Tato lhůta nezačne běžet dříve, než je dané porušování ukončeno a než se osoba požadující náhradu škody dozví nebo než se dozvědět měla a mohla, že jí porušením podle odstavce 1 vznikla škoda.

5. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty informace o právu každé osoby požadovat náhradu škody.

Článek 27

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 7, čl. 8 odst. 4, čl. 14 odst. 4, čl. 20 odst. 2 a čl. 24 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 1. ledna 2025. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 7, čl. 8 odst. 4, čl. 14 odst. 4, čl. 20 odst. 2 a čl. 24 odst. 3 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 7, čl. 8 odst. 4, čl. 14 odst. 4, čl. 20 odst. 2 nebo čl. 24 odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 28

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro přizpůsobování vědeckému a technickému pokroku a pro provádění směrnice o čištění městských odpadních vod zřízený směrnicí 91/271/EHS. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 29

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203⁽⁴³⁾, stanoví členské státy sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy zajistí, aby sankce stanovené podle tohoto článku náležitě zohledňovaly:
  - a) povahu, závažnost a rozsah porušení;

⁽⁴³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ze dne 11. dubna 2024 o trestněprávní ochraně životního prostředí a o nahrazení směrnic 2008/99/ES a 2009/123/ES (Úř. věst. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

- b) ve vhodných případech skutečnost, zda k porušení došlo úmyslně, nebo z nedbalosti;
  - c) obyvatelstvo nebo životní prostředí, kterých se porušení týká, s ohledem na dopad porušení na cíl dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví;
  - d) zda k porušení došlo opakovaně, nebo jen jednou;
  - e) finanční situaci fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou.
3. Členské státy sankce a opatření uvedené v odstavci 1 bez zbytečného prodlení oznámí Komisi a oznámí jí i všechny jejich následné změny.

Článek 30

Hodnocení

1. Do 31. prosince 2033 a následně do 31. prosince 2040 provede Komise hodnocení této směrnice založené zejména na těchto prvcích:
- a) zkušenosti získané při provádění této směrnice;
  - b) datové soubory uvedené v čl. 22 odst. 1;
  - c) relevantní vědecké, analytické a epidemiologické údaje; včetně výsledků výzkumných projektů financovaných Unií;
  - d) dostupná doporučení WHO.

Toto hodnocení obsahuje alespoň analýzu:

- a) vhodnosti ukazatelů veřejného zdraví uvedených v čl. 17 odst. 1, které mají členské státy monitorovat;
- b) přidané hodnoty povinného monitorování konkrétních ukazatelů veřejného zdraví;
- c) možné potřeby přizpůsobit seznam výrobků, na něž se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce, vývoji škály výrobků uváděných na trh, lepším poznatkům o přítomnosti mikropolutantů v městských odpadních vodách, jejich dopadu na životní prostředí a veřejné zdraví, údajům vyplývajícím z nových povinností monitorování mikropolutantů na vtoku do čistíren městských odpadních vod a na odtoku z nich a analýzu toho, zda je nezbytné revidovat podmínku pro zproštění rozšířené odpovědnosti výrobce podle čl. 9 odst. 2 písm. a);
- d) přidané hodnoty a vhodnosti požadavku na povinné vnitrostátní plány v oblasti opětovného využívání vody, včetně vnitrostátních cílů a opatření zohledňujících vývoj politik Unie a práva v oblasti hospodaření s vodou;
- e) cíle energetické neutrality za účelem analýzy technické a ekonomické proveditelnosti a environmentálních a klimatických přínosů dosažení vyšší úrovně energetické autonomie daného odvětví;
- f) možností měření přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů vypouštěných odvětvím městských odpadních vod, včetně emisí jiných skleníkových plynů, než které jsou uvedeny v čl. 21 odst. 1 písm. d), a možností stanovení požadavků na skutečná měření v souvislosti s monitorováním s přihlédnutím k nejnovějším metodikám pro měření emisí skleníkových plynů z odvětví městských odpadních vod stanoveným Mezivládním panelem pro změnu klimatu;
- g) dopadů, které by potenciálně odlišné příspěvkové sazby pro výrobce stanovené členskými státy a uvedené v čl. 9 odst. 1 mohly mít na fungování vnitřního trhu;
- h) proveditelnosti a vhodnosti vytvoření systému rozšířené odpovědnosti výrobce pro výrobky generující PFAS a mikroplasty v městských odpadních vodách, zejména na základě údajů z monitorování stanoveného v článku 21 týkajících se PFAS a mikroplastů a naměřených na vtoku do čistíren městských odpadních vod a na odtoku z nich;

- i) možnosti dosažení klimatické neutrality odvětvím čištění městských odpadních vod a času potřebného k jejímu dosažení;
- j) proveditelnosti a vhodnosti stanovení unijní minimální míry využití a recyklace dusíku z kalů, z městských odpadních vod nebo z obojího.

Komise předloží zprávu o hlavních zjištěných hodnocení uvedeného v prvním pododstavci Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, která bude v případě, že to Komise uzná za vhodné, provázena relevantními legislativními návrhy.

2. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování zprávy uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.

Článek 31

Přezkum

Každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. Na základě této zprávy může Komise zaslat včasná varování členským státům, které neplní cíle a lhůty stanovené v článcích 3, 5, 6, 7, 8 a 11 nebo u nichž riziko neplnění těchto cílů a lhůt hrozí.

Článek 32

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Směrnice 91/271/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy VII této směrnice se zrušuje s účinkem ode dne 1. srpna 2027, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy VII této směrnice ve vnitrostátním právu.

2. V případě Mayotte se čl. 3 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 této směrnice použijí ode dne 31. prosince 2030 a čl. 3 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 této směrnice se použijí ode dne 31. prosince 2040.

Ustanovení čl. 3 odst. 1a první odrážky a čl. 4 odst. 1a první odrážky směrnice 91/271/EHS se nadále použijí do 30. prosince 2030.

3. Na vypouštění městských odpadních vod, které čistí čistírny městských odpadních vod se zatížením odpovídajícím populačnímu ekvivalentu 150 000 PE a vyšším se článek 5 směrnice 91/271/EHS nadále použije:

- a) do 31. prosince 2033 pro čistírny městských odpadních vod, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1 této směrnice splňovat do 1. ledna 2025;
- b) do 31. prosince 2036 pro čistírny městských odpadních vod, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1 této směrnice splňovat do 31. prosince 2033;
- c) do 31. prosince 2039 pro čistírny městských odpadních vod, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 1 této směrnice splňovat do 31. prosince 2036.

Aniž je dotčen první pododstavec, na vypouštění městských odpadních vod z aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším se článek 5 směrnice 91/271/EHS nadále použije:

- a) až do 31. prosince 2033 v případě aglomerací, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 3 této směrnice splňovat do 1. ledna 2025;
- b) až do 31. prosince 2036 v případě aglomerací, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 3 této směrnice splňovat do 31. prosince 2033;
- c) až do 31. prosince 2039 v případě aglomerací, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 3 této směrnice splňovat do 31. prosince 2036;
- d) až do 31. prosince 2045 v případě aglomerací, které nemusí požadavky stanovené v čl. 7 odst. 3 této směrnice splňovat do 31. prosince 2039;

- e) až do 31. prosince 2053 v případě aglomerací, na které se vztahuje výjimka uvedená v čl. 7 odst. 4 této směrnice.
4. Článek 7 směrnice 91/271/EHS se nadále použije do 30. prosince 2037 na aglomerace s populačním ekvivalentem 2 000 PE a vyšším, ale nižším než 10 000 PE, které k 1. lednu 2025 vypouštějí do pobřežních vod a uplatňují vhodné čištění v souladu s článkem 7 uvedené směrnice.
5. Článek 6 směrnice 91/271/EHS se nadále použije do 30. prosince 2037 na aglomerace, které k 1. lednu 2025 vypouštějí městské odpadní vody do méně citlivých oblastí a uplatňují méně přísné čištění v souladu s článkem 6 uvedené směrnice.
6. Ustanovení čl. 15 odst. 4 směrnice 91/271/EHS se použije na členské státy do 31. prosince 2028.
7. Článek 17 směrnice 91/271/EHS a prováděcí rozhodnutí Komise 2014/431/EU ⁽⁴⁴⁾ se použijí na členské státy do 1. ledna 2028.
8. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

Článek 33

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 až 11 a 14 až 26 a přílohami I, III, V a VI do 31. července 2027. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 34

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 12 a 13 a přílohy II a IV se použijí od 1. srpna 2027.

Článek 35

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

BÓKA J.

⁽⁴⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/431/EU ze dne 26. června 2014 o formulářích pro předávání informací o státních programech provádění směrnice Rady 91/271/EHS (Úř. věst. L 197, 4.7.2014, s. 77).

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY NA MĚSTSKÉ ODPADNÍ VODY

Část A

Stokové soustavy

Stokové soustavy berou v úvahu požadavky čištění městských odpadních vod.

Projektování, výstavba a udržování stokových soustav se provádí v souladu s nejlepšími technickými znalostmi, nepřináší-li to nadměrné náklady, zejména pokud jde o:

- objem a vlastnosti městských odpadních vod,
- předcházení průsakům městských odpadních vod, infiltraci a nesprávně napojenému vtoku do stokových soustav,
- omezování znečištění recipientů v důsledku odlehčení přívalových vod s přihlédnutím k relevantním požadavkům stanoveným v článku 5 a příloze V.

Část B

Vypouštění z čistíren městských odpadních vod do recipientů

1. Čistírny městských odpadních vod musí být projektovány nebo upraveny tak, aby před vypuštěním do recipientu bylo možno odebírat reprezentativní vzorky vstupujících odpadních vod a vod vyčištěných.
2. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod a čistíren městských odpadních vod sloužících aglomeracím uvedených v článcích 6, 7 a 8 musí vyhovovat požadavkům stanoveným v tabulce 1 této přílohy.
3. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod uvedených v čl. 7 odst. 1 nebo z čistíren městských odpadních vod sloužících aglomeracím uvedených v čl. 7 odst. 3 musí vedle požadavků uvedených v bodě 2 vyhovovat požadavkům stanoveným v tabulce 2 této přílohy, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 7 odst. 8.
4. Vypouštění z čistíren městských odpadních vod uvedených v čl. 8 odst. 1 nebo z čistíren městských odpadních vod sloužících aglomeracím uvedených v čl. 8 odst. 4 musí vyhovovat požadavkům stanoveným v tabulce 3 této přílohy.
5. Předem vydané předpisy a zvláštní povolení týkající se vypouštění z čistíren městských odpadních vod, které používají biomédia, zahrnují:
  - popis technologií zahrnujících biomédia, které se používají při čištění prováděném čistírnou městských odpadních vod, včetně typu a objemu biomédií používaných v čistírně a popis opatření přijatých k zamezení uvolňování biomédií do životního prostředí;
  - povinnost trvale monitorovat uvolňování všech biomédií do životního prostředí a předcházet mu;
  - povinnost neprodleně hlásit příslušným orgánům jakékoli významné uvolnění biomédií do recipientů.
6. Požadavky přísnější než ty, které jsou stanoveny v tabulkách 1, 2 a 3, se uplatní, je-li to nezbytné k zajištění toho, aby recipienty splňovaly požadavky stanovené ve směrnících 2000/60/ES, 2008/56/ES, 2008/105/ES a 2006/7/ES.
7. Místa vypouštění městských odpadních vod musí být vybrána pokud možno tak, aby minimalizovala škodlivé účinky na recipienty.

Část C

Metody monitorování a vyhodnocování výsledků

1. Členské státy zajistí, aby použité metody monitorování splňovaly požadavky uvedené v bodech 2 až 5. V relevantních případech musí všechny metody analýzy splňovat stejná minimální výkonnostní kritéria, jaká jsou vymezena ve směrnici 2009/90/ES, a další relevantní pravidla.

Metody alternativní k metodám uvedeným v bodech 2, 3 a 4 mohou být použity, lze-li prokázat, že poskytují rovnocenné výsledky.

Členské státy poskytnou Komisi všechny relevantní informace o použité metodě monitorování.

2. V přesně určeném bodě na odtoku z čistírny, a je-li to třeba, také na vtoku do čistírny městských odpadních vod se odebírají vzorky vázané na průtok nebo 24hodinové slévané vzorky. Všechny slévané vzorky používané k monitorování mikropolutantů však musí být 48hodinové.

Použijí se metody správné laboratorní praxe zaměřené na minimální znehodnocení vzorků mezi jejich odebráním a rozbořem.

3. Minimální roční počet vzorků se stanoví v závislosti na velikosti čistírny a vzorky musí být odebírány v pravidelných intervalech během celého roku:

1 000 až 9 999 PE:	Jeden vzorek za měsíc (viz poznámka 1)
10 000 až 49 999 PE:	Dva vzorky za měsíc U mikropolutantů jeden vzorek za měsíc
50 000 až 149 999 PE:	Jeden vzorek za týden U mikropolutantů dva vzorky za měsíc
150 000 PE nebo vyšší:	Dva vzorky za týden U mikropolutantů dva vzorky za měsíc

Poznámka 1: V případě aglomerací, které jsou dotčeny sezónní aktivitou, se připouštějí intervaly bez odběru vzorků v délce nejvýše dvou měsíců, pokud se v měsících, kdy k sezónní aktivitě dochází, odeberou dodatečné vzorky. V průběhu roku se odebere celkem 12 vzorků.

4. Vyčištěné městské odpadní vody se považují za vyhovující příslušným ukazatelům, pokud jejich vzorky posuzované pro každý relevantní ukazatel zvlášť prokáží soulad s příslušnými hodnotami ukazatelů následujícím způsobem:
- u ukazatelů uvedených v tabulkách 1 a 3 je nejvyšší přípustný počet vzorků, které nemusí vyhovět ukazatelům vyjádřeným koncentrací, procenty úbytku nebo koncentrací i procenty úbytku, uveden v tabulce 4;
  - u ukazatelů uvedených v tabulce 1 vyjádřených koncentrací se nevyhovující vzorky odebrané za normálních provozních podmínek nesmějí odchylovat od hodnot ukazatelů o více než 100 %, s výjimkou ukazatele nerozpuštěných látek, u nichž je u hodnot příslušného ukazatele přípustná odchylka do 150 %;
  - u ukazatelů uvedených v tabulce 2 musí celoroční průměr všech vzorků vyhovovat u každého ukazatele příslušné hodnotě stanovené v dané tabulce; použijí se hodnoty koncentrací nebo minimálního procenta úbytku;
  - u ukazatelů uvedených v tabulce 3 se četností odběru vzorků podle bodu 3 části C má na mysli, že jeden vzorek se odebere na vtoku do čistírny městských odpadních vod a jeden na odtoku z ní s cílem ověřit soulad s minimálním procentem úbytku uvedeným v tabulce 3; k posouzení, zda bylo dosaženo požadovaného minimálního 80 % úbytku, se použije průměr procentních podílů úbytku všech látek použitých při výpočtu.

5. Vzorky se odeberou tak, aby odrážely znečištění během průtoku za suchého počasí. Extrémní hodnoty jakosti posuzovaných vod se nevezmou v úvahu, pokud jsou následkem neobvyklých situací v důsledku silných dešťů.
6. Rozbory odpadních vod vypouštěných po čištění v biologických nádržích se provádějí na filtrovaných vzorcích; koncentrace nerozpuštěných látek ve vzorcích takto vypouštěné nefiltrované vody však nesmí přesáhnout 150 mg/l.

Tabulka 1: Požadavky na vypouštění z čistíren městských odpadních vod podle článku 6 této směrnice. Použijí se hodnoty koncentrací nebo procenta úbytku.

Ukazatele	Koncentrace	Minimální procento úbytku (viz poznámka 4)	Referenční metoda stanovení
Biochemická spotřeba kyslíku (BSK ₅ při 20 °C) bez nitrifikace (viz poznámka 1)	25 mg/l O ₂	70–90 40 podle čl. 6 odst. 4	Homogenizovaný, nefiltrovaný a nevyhnilý vzorek. Stanovení rozpuštěného kyslíku před pětidenní inkubací a po ní při 20 °C ± 1 °C v naprosté tmě. Přídavek inhibitoru nitrifikace
Biochemická spotřeba kyslíku (viz poznámka 2)	125 mg/l O ₂	75	Homogenizovaný, nefiltrovaný a nevyhnilý vzorek dichroman draselný.
Celkový obsah organického uhlíku (viz poznámka 2)	37 mg/l	75	EN 1484
Nerozpuštěné látky	35 mg/l (viz poznámka 3)	90 (viz poznámka 3)	— Filtrace reprezentativního vzorku membránovým filtrem 0,45 µm. Sušení při 105 °C a zvážení. — Odstrědění reprezentativního vzorku (po dobu nejméně pěti minut při průměrném zrychlení 2 800 až 3 200 g), sušení při 105 °C a zvážení.

Poznámka 1: Tento ukazatel lze nahradit jiným ukazatelem, a to celkovým obsahem organického uhlíku (TOC) nebo celkovou spotřebou kyslíku (TOD), pokud lze prokázat závislost mezi BSK₅ a náhradním ukazatelem.

Poznámka 2: Členské státy měří buď chemickou spotřebu kyslíku (CHSK), nebo celkový obsah organického uhlíku.

Poznámka 3: Tento požadavek je volitelný.

Poznámka 4: Úbytek ve vztahu k zatížení na vtoku.

Tabulka 2: Požadavky na terciární čištění odpadních vod v čistírnách městských odpadních vod uvedených v čl. 7 odst. 1 nebo v čistírnách městských odpadních vod sloužících aglomeracím uvedených v čl. 7 odst. 3. Pro vody vypouštěné z čistíren městských odpadních vod uvedených v čl. 7 odst. 1 se použijí oba ukazatele. Pro aglomerace uvedené v čl. 7 odst. 3 se podle místní situace může použít jeden nebo oba ukazatele. Použijí se hodnoty koncentrací nebo procenta úbytku.

Ukazatele	Koncentrace	Minimální procento úbytku (viz poznámky 1 a 2)	Referenční metoda stanovení
Celkový fosfor (viz poznámka 4)	0,7 mg/l (10 000 PE a vyšší, ale nižší než 150 000 PE) 0,5 mg/l (150 000 PE a vyšší)	87,5 (10 000 PE a vyšší, ale nižší než 150 000 PE) 90 (150 000 PE a vyšší)	Molekulární absorpční spektrofotometrie

Ukazatele	Koncentrace	Minimální procento úbytku (viz poznámky 1 a 2)	Referenční metoda stanovení
Celkový dusík (viz poznámka 4)	10 mg/l (10 000 PE a vyšší, ale nižší než 150 000 PE) 8 mg/l (150 000 PE a vyšší) (viz poznámka 5)	80 (viz poznámka 3)	Molekulární absorpční spektrofotometrie

Poznámka 1: Úbytek ve vztahu k zatížení na vtoku nebo k zatížení vyprodukovanému v aglomeraci, pokud lze zajistit stejnou úroveň ochrany životního prostředí.

Poznámka 2: Je-li část vyčištěných městských odpadních vod využita k zavlažování v zemědělství, mohou být živiny obsažené v této části zahrnuty do výpočtu zatížení na vtoku a mohou být vyjmuty z vypouštěného zatížení.

Poznámka 3: Ve výjimečných situacích způsobených specifickými místními okolnostmi lze zohlednit přirozené zadržování dusíku v členských státech, v nichž bylo při výpočtu minimálního procentního úbytku dusíku podle tabulky 2 přílohy I směrnice 91/271/EHS zohledněno přirozené zadržování dusíku a v nichž se prokáže, že část dusíku pocházejícího z městských odpadních vod lze odstranit v recipientech, do 31. prosince 2037 při výpočtu minimálního procentního úbytku dusíku podle tabulky 2 této přílohy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- 1) průměrný hydraulický retenční čas vypouštěných vod je nejméně 1,5 roku, po který trvá, než tyto vody dosáhnou oblasti citlivé na dusík, která je určena podle čl. 7 odst. 2;
- 2) je zajištěn program průběžného monitorování a hodnocení ukazatele celkového dusíku:
  - a) na odtoku ze všech čistíren městských odpadních vod a případně v městském srážkovém odtoku z aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším, které se nacházejí v povodí oblasti, která je určena jako citlivá na dusík podle čl. 7 odst. 2;
  - b) v relevantních bodech vtoku do oblasti určené podle čl. 7 odst. 2, a
  - c) na místech odběru reprezentativních vzorků v recipientech a relevantních vodních útvarech v povodí oblasti určené podle čl. 7 odst. 2;
- 3) je dosaženo minimálního procenta úbytku dusíku podle tabulky 2; toto procento se vypočítá na základě údajů shromážděných v rámci programu průběžného monitorování a hodnocení uvedeného v bodě 2;
- 4) lze prokázat, že uvolňování dusíku z čistíren městských odpadních vod v daném povodí není škodlivé pro životní prostředí, a to ani pro biologickou rozmanitost, a pro lidské zdraví a nezpůsobuje změny v ekosystému;
- 5) koncentrace živin v oblastech uvedených v písmeni c) podmínky uvedené v bodě 2 je v souladu s podmínkou stanovenou v bodě 1.2.1 přílohy V směrnice 2000/60/ES pro definování dobrého ekologického stavu těchto oblastí;
- 6) využití přirozeného zadržování dusíku se oznamuje Komisi v souladu s čl. 22 odst. 1 písm. a), jakož i potenciálně dotčeným sousedním členským státům, spolu se všemi prvky nezbytnými k ověření toho, zda jsou splněny podmínky uvedené v bodech 1, 2, 3, 4 a 5.

Poznámka 4: Tento požadavek se použije od 1. ledna 2025 na stávající čistírny městských odpadních vod, které jsou povinny dodržet lhůty stanovené v čl. 7 odst. 1, a na aglomerace uvedené v čl. 7 odst. 3. Až do splnění těchto lhůt se na tyto čistírny městských odpadních vod vztahují povinnosti stanovené v čl. 32 odst. 3.

Poznámka 5: Je-li teplota výtoku z biologického reaktoru nižší než 12 °C, mohou být výsledky odebraných vzorků vyjmuty z výpočtu ročního průměrného množství dusíku podle bodu 4 písm. c) části C této přílohy, pokud lze prokázat všechny tyto skutečnosti:

- 1) je zajištěno, aby nebyl způsoben žádný nepříznivý dopad na životní prostředí;
- 2) k dosažení hodnot pro dusík uvedených v tabulce 2 by byly zapotřebí nadměrné náklady nebo nadměrná spotřeba energie.

Je-li teplota výtoku z biologického reaktoru nižší než 5 °C, mohou být výsledky odebraných vzorků vyjmuty z výpočtu ročního průměrného množství dusíku podle bodu 4 písm. c) části C této přílohy.

Tabulka 3: Požadavky na kvartérní čištění odpadních vod v čistírnách městských odpadních vod uvedených v čl. 8 odst. 1 nebo v čistírnách městských odpadních vod sloužících aglomeracím uvedených v čl. 8 odst. 4.

Ukazatele	Minimální procento úbytku ve vztahu k zatížení na vtoku
Látky, které mohou znečišťovat vodu i při nízkých koncentracích (viz poznámka 1)	80 % (viz poznámka 2)

Poznámka 1: Měří se koncentrace organických látek uvedených v písmenech a) a b).

a) Kategorie 1 (látky, jež lze velice snadno odstranit)

- i) amisulprid (CAS č. 71675-85-9),
- ii) karbamazepin (CAS č. 298-46-4),
- iii) citalopram (CAS č. 59729-33-8),
- iv) klarithromycin (CAS č. 81103-11-9),
- v) diklofenak (CAS č. 15307-86-5),
- vi) hydrochlorothiazid (CAS č. 58-93-5),
- vii) metoprolol (CAS č. 37350-58-6),
- viii) venlafaxin (CAS č. 93413-69-5);

b) Kategorie 2 (látky, jež lze snadno zneškodnit):

- i) benzotriazol (CAS č. 95-14-7),
- ii) kandesartan (CAS č. 139481-59-7),
- iii) irbesartan (CAS č. 138402-11-6),
- iv) směs 4-methylbenzotriazolu (CAS č. 29878-31-7) a 5-methyl- benzotriazolu (CAS č. 136-85-6).

Poznámka 2: Procento úbytku se vypočítá z průtoku za suchého počasí pro nejméně šest látek. Počet látek v kategorii 1 je dvojnásobkem počtu látek v kategorii 2. Pokud lze v dostatečné koncentraci měřit méně než šest látek, určí příslušný orgán jiné látky pro výpočet minimálního procenta úbytku, je-li to nezbytné. K posouzení, zda bylo dosaženo požadovaného minimálního 80 % úbytku, se použije průměr specifických procentních podílů úbytku všech jednotlivých látek použitých při výpočtu.

Tabulka 4: Požadavek na vzorky

Počet ročně odebíraných vzorků	Maximální přípustný počet nevyhovujících vzorků
4–7	1
8–16	2
17–28	3
29–40	4
41–53	5
54–67	6
68–81	7
82–95	8
96–110	9
111–125	10
126–140	11
141–155	12
156–171	13
172–187	14
188–203	15
204–219	16
220–235	17
236–251	18
252–268	19
269–284	20
285–300	21
301–317	22
318–334	23
335–350	24
351–365	25

PŘÍLOHA II

OBLASTI CITLIVÉ NA EUTROFIZACI

1. Oblasti nacházející se v povodí Baltského moře, Černého moře, Severního moře a Jaderského moře označené jako citlivé na eutrofizaci podle směrnice 2008/56/ES nebo směrnice 2000/60/ES.
2. Přírodní sladkovodní jezera, ostatní sladkovodní útvary, vody v ústích řek a pobřežní vody, které byly shledány eutrofickými nebo které se mohou v blízké budoucnosti eutrofickými stát, pokud nebudou přijata ochranná opatření.
Při uvažování o tom, která živina má být dalším čištěním omezena, se berou v úvahu tyto prvky:
  - a) jezera a vodní toky vtékající do jezer, nádrží a uzavřených zálivů, u kterých byla zjištěna malá výměna vody, a proto v nich může docházet k akumulaci. V těchto oblastech by mělo být zahrnuto odstraňování fosforu, pokud nelze dokázat, že toto odstraňování nebude mít žádný účinek na stupeň eutrofizace. U vypouštění z velkých aglomerací se může zvážit také odstraňování dusíku;
  - b) ústí řek, zálivy a další pobřežní vody, u kterých byla zjištěna malá výměna vody, nebo do kterých je přiváděno velké množství živin. Vypouštění z malých aglomerací má v těchto oblastech obvykle menší důležitost, ale u vypouštění z velkých aglomerací by mělo být zahrnuto odstraňování fosforu, dusíku nebo fosforu i dusíku, pokud nelze dokázat, že toto odstraňování nebude mít žádný účinek na stupeň eutrofizace.
3. Povrchové sladké vody určené k odběru pitné vody, které by mohly obsahovat vyšší koncentrace dusičnanů, než je koncentrace stanovená podle příslušných ustanovení směrnice (EU) 2020/2184, pokud by nebyla přijata ochranná opatření.
4. Oblasti, kde je nutný vyšší stupeň čištění, než který je předepsán v článku 7 této směrnice, ke splnění požadavků jiných aktů Unie v oblasti životního prostředí, především požadavky na vodní útvary, na něž se vztahuje směrnice 2000/60/ES, jimž hrozí riziko, že si nezachovají dobrý ekologický stav nebo potenciál nebo že takového stavu nebo potenciálu nedosáhnou.
5. Jakékoli jiné oblasti, které členské státy považují za citlivé na eutrofizaci.

PŘÍLOHA III

SEZNAM VÝROBKŮ, NA NĚŽ SE VZTAHUJE ROZŠÍŘENÁ ODPOVĚDNOST VÝROBCE

1. Humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ⁽¹⁾.
2. Kosmetické přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59).

PŘÍLOHA IV
PRŮMYSLOVÁ ODVĚTVÍ

1. Zpracování mléka
  2. Výroba ovocných a zeleninových výrobků
  3. Výroba a stáčení nealkoholických nápojů
  4. Zpracování brambor
  5. Masný průmysl
  6. Pivovary
  7. Výroba alkoholu a alkoholických nápojů
  8. Výroba krmiv z rostlinných produktů
  9. Výroba želatiny a klihu z vydělaných a nevydělaných kůží a z kostí
  10. Sladovny
  11. Průmysl zpracování ryb
-

PŘÍLOHA V

OBSAH INTEGROVANÝCH PLÁNŮ PRO NAKLÁDÁNÍ S MĚSTSKÝMI ODPADNÍMI VODAMI

1. Analýza výchozího stavu povodí dotčené aglomerace, která obsahuje přinejmenším:
  - a) podrobný popis sítě stokových soustav, údaje o kapacitě této sítě shromažďovat a odvádět městské odpadní vody a městský srážkový odtok a o stávající kapacitě čištění městských odpadních vod v případě srážek;
  - b) v případě jednotné kanalizace dynamickou analýzu toků městských odpadních vod v případě srážek založenou na údajích z monitorování nebo na použití hydrologických a hydraulických modelů a modelů jakosti vody, které zohledňují nejmodernější klimatické prognózy, a včetně odhadu znečištění, pokud jde o ukazatele uvedené v tabulce 1 a v relevantních případech v tabulce 2 přílohy I, jakož i mikroplasty a relevantní znečišťující látky, vypouštěného do vodních recipientů v případě srážek;
  - c) v případě oddílné kanalizace podrobný popis požadavků na monitorování v relevantních bodech oddílných soustav zjištěných podle čl. 5 odst. 2 písm. d), kde se očekává, že vody vypouštěné v rámci městského srážkového odtoku budou znečištěny, s cílem určit relevantní a proveditelná opatření požadovaná v bodě 3 této přílohy.
2. Cíle pro snížení znečištění způsobeného odlehčením přívalových vod, včetně:
  - a) orientačního nezávazného cíle, který stanoví, že odlehčení přívalových vod představuje pouze malý procentní podíl, který nemůže být vyšší než 2 % za sucha vypočteného zatížení ročního objemu odváděných městských odpadních vod. Tohoto orientačního nezávazného cíle musí být dosaženo do:
    - i) 31. prosince 2039 v případě všech aglomerací s populačním ekvivalentem 100 000 PE nebo větším;
    - ii) 31. prosince 2045 v případě všech aglomerací s populačním ekvivalentem 10 000 PE nebo větším uvedených v článku 5;
  - b) postupného snižování objemu makroplastů.
3. Opatření, která mají být přijata k dosažení cílů uvedených v bodě 2 ve lhůtách stanovených v uvedeném bodě, spolu s harmonogramem provádění opatření a rozlišením mezi opatřeními, která již byla zavedena a která mají být přijata. Integrovaný plán pro nakládání s městskými odpadními vodami obsahuje rovněž jasné určení zúčastněných subjektů a jejich úkolů při svém provádění.
4. Při posuzování opatření, která mají být přijata podle bodu 3, členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány vzaly v úvahu alespoň:
  - a) preventivní opatření, jejichž cílem je zabránit pronikání neznečištěných dešťových vod do stokových soustav, včetně opatření na podporu přirozeného zadržování vody nebo sběru dešťové vody, a opatření na rozšíření zelených a modrých ploch v městských oblastech s cílem omezit odlehčení přívalových vod nebo omezit nepropustné povrchy v aglomeracích;
  - b) opatření pro lepší řízení a optimalizaci využívání stávající infrastruktury, včetně stokových soustav, objemů retenčních systémů, čistíren městských odpadních vod, s cílem zajistit, aby se minimalizovalo vypouštění nevyčištěných městských odpadních vod nebo znečištěného městského srážkového odtoku do recipientů;
  - c) je-li to nezbytné k dosažení cílů uvedených v bodě 2, další zmírňující opatření, včetně přizpůsobení infrastruktury pro odvádění, retenci a čištění městských odpadních vod, například případným napojením nově postavených městských oblastí na oddílnou kanalizaci, vytvoření nových infrastruktur, přičemž bude upřednostňována zelená a modrá infrastruktura, jako jsou příkopy s vegetací, čistící mokřady a retenční rybníky navržené za účelem podpory biologické rozmanitosti. V relevantních případech se při vypracování integrovaných plánů pro nakládání s městskými odpadními vodami podle článku 5 se zohlední také opětovné využití vody.

PŘÍLOHA VI

INFORMACE PRO VEŘEJNOST

- 1) Příslušný orgán a provozovatel (provozovatelé) odpovědný (odpovědní) za služby odvádění a čištění městských odpadních vod, včetně informací o vlastnické struktuře provozovatelů a jejich kontaktních údajů.
- 2) Celkové zatížení, které představují městské odpadní vody vyprodukované v aglomeraci, vyjádřené jako populační ekvivalent s uvedením podílu zatížení (v %):
  - a) odváděného a čištěného v čistírnách městských odpadních vod;
  - b) čištěného registrovanými individuálními systémy;
  - c) neodváděného ani nečištěného.
- 3) V relevantních případech odůvodnění, proč není určitý podíl městských odpadních vod odváděn nebo čištěn.
- 4) Informace o kvalitě městských odpadních vod vypouštěných z aglomerace do jednotlivých vodních recipientů, včetně těchto prvků:
  - a) průměrné roční koncentrace a zatížení znečišťujícími látkami, na něž se vztahuje článek 21, u odpadních vod vypouštěných z jednotlivých čistíren městských odpadních vod;
  - b) odhad zatížení, které u ukazatelů uvedených v tabulkách 1 a 2 přílohy I představují vody vypouštěné z individuálních systémů;
  - c) u aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE odhad zatížení, které u ukazatelů uvedených v tabulkách 1 a 2 přílohy I představují vody vypouštěné z jednotné kanalizace a odlehčení přívalových vod.
- 5) Celkové roční investiční náklady a celkové roční provozní náklady, s rozlišením mezi náklady na odvádění a čištění, celkové roční náklady na zaměstnance, energii, spotřební materiál, správní a jiné náklady i průměrné roční investiční a provozní náklady na metr krychlový odváděné a čištěné městské odpadní vody a na průměrnou domácnost, pokud jsou náklady zcela nebo částečně pokryty prostřednictvím systému poplatků za vodu, nebo v ostatních případech na úrovni aglomerace.
- 6) Informace o tom, jak jsou hrazeny náklady uvedené v bodě 5, a v případě, že jsou hrazeny prostřednictvím systému poplatků, informace o struktuře sazby za metr krychlový odváděných a čištěných městských odpadních vod, o struktuře sazby buď za metr krychlový odváděných a čištěných městských odpadních vod, nebo za metr krychlový dodávané vody, včetně fixních a variabilních nákladů a rozčlenění na náklady na odvádění, čištění, správu a další náklady.
- 7) Investiční plány týkající se infrastruktury pro odvádění a čištění městských odpadních vod na úrovni aglomerace s očekávanými dopady na sazby za služby související s městskými odpadními vodami a s plánovanými finančními a společenskými přínosy.
- 8) Za každou čistírnu městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 10 000 PE nebo vyšším:
  - a) celkové zatížení (v PE), které bylo vyčištěno, a energie, která byla potřebná k vyčištění městských odpadních vod (v kWh celkem a na metr krychlový);
  - b) celková vyprodukovaná energie z obnovitelných zdrojů (GWh/rok) za rok, včetně členění podle zdroje energie.
- 9) Celkové přímé emise skleníkových plynů (v tunách ekvivalentu CO₂), které byly za rok vyprodukovány nebo jejichž vzniku bylo za rok zabráněno díky provozu infrastruktury pro odvádění a čištění městských odpadních vod s populačním ekvivalentem 10 000 PE a vyšším v každé aglomeraci, a jsou-li k dispozici, celkové nepřímé emise skleníkových plynů (v tunách ekvivalentu CO₂) vyprodukované zejména během výstavby této infrastruktury.
- 10) Shrnutí povahy a statistik stížností a odpovědí poskytnutých provozovateli čistíren městských odpadních vod v záležitostech spadajících do oblasti působnosti této směrnice.
- 11) Na základě odůvodněné žádosti je spotřebitelům umožněn přístup k historickým údajům ohledně informací podle bodů 2, 4, 8 a 9 až za posledních deset let, nejdříve však ke dni 1. ledna 2025.

PŘÍLOHA VII

Část A

Zrušená směrnice a její následné změny (podle článku 32)

Směrnice Rady 91/271/EHS (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40)	
Směrnice Komise 98/15/ES (Úř. věst. L 67, 7.3.1998, s. 29)	
Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1)	pouze bod 21 přílohy III
Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 (Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1)	pouze bod 4.2 přílohy
Směrnice Rady 2013/64/EU (Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 8)	pouze článek 1

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (podle článku 32)

Směrnice	Lhůta pro provedení
91/271/EHS	30. června 1993
98/15/ES	30. září 1998
2013/64/EU	31. prosince 2018, pokud jde o čl. 1 odst. 1, 2 a 3 30. června 2014, pokud jde o čl. 1 odst. 5 písm. a) 31. prosince 2014, pokud jde o čl. 1 odst. 5 písm. b)

PŘÍLOHA VIII

Srovnávací tabulka

Směrnice 91/271/EHS	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2, návětí	Článek 2, návětí
Čl. 2 body 1 až 4	Čl. 2 body 1 až 4
—	Čl. 2 body 5 a 6
Čl. 2 bod 5	Čl. 2 bod 7
—	Čl. 2 body 8 a 9
Čl. 2 bod 6	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 bod 7	Čl. 2 bod 11
Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 12
—	Čl. 2 body 13 a 14
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 bod 11	Čl. 2 bod 16
—	Čl. 2 body 17 až 28
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
—	Čl. 3 odst. 2 a 3
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 4 odst. 1
—	Čl. 4 odst. 2
—	Čl. 4 odst. 3
—	Čl. 4 odst. 4
—	Čl. 4 odst. 5
—	Čl. 4 odst. 6
—	Článek 5
Čl. 4 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
—	Čl. 6 odst. 2
—	Čl. 6 odst. 3
Čl. 4 odst. 2–	Čl. 6 odst. 4
Čl. 4 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
—	Čl. 7 odst. 1
—	Čl. 7 odst. 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 7 odst. 3
—	Čl. 7 odst. 4

Směrnice 91/271/EHS	Tato směrnice
Čl. 5 odst. 3	Čl. 7 odst. 5
—	Čl. 7 odst. 6 a 7
Čl. 5 odst. 4	Čl. 7 odst. 8
Čl. 5 odst. 5	Čl. 7 odst. 9
Čl. 5 odst. 7	Čl. 7 odst. 10
—	Čl. 7 odst. 11
—	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 10
—	Článek 11
Článek 9	Čl. 12 odst. 1 a 2
—	Čl. 12 odst. 3
Článek 10	Článek 13
Čl. 11 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
—	Čl. 14 odst. 2
—	Čl. 14 odst. 3
—	Čl. 14 odst. 4
Čl. 11 odst. 3	Čl. 14 odst. 5
Čl. 12 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 12 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 12 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
—	Čl. 15 odst. 4
Čl. 13 odst. 1	Čl. 16 odst. 1 a 2
—	Článek 17
—	Článek 18
—	Článek 19
Čl. 14 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
—	Čl. 20 odst. 2
Čl. 15 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
—	Čl. 21 odst. 2
—	Čl. 21 odst. 3 až 6
—	Článek 22
Čl. 17 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
—	Čl. 23 odst. 2

Směrnice 91/271/EHS	Tato směrnice
Čl. 17 odst. 3	Čl. 23 odst. 3
—	Čl. 23 odst. 4
—	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26
—	Článek 27
Článek 18	Článek 28
—	Článek 29
—	Článek 30
—	Článek 31
—	Článek 32
Článek 19	Článek 33
—	Článek 34
Článek 20	Článek 35
Příloha I(A)	Příloha I(A)
Příloha I(B)	Příloha I(B)
Příloha I(C)	—
Příloha I(D)	Příloha I(C)
Příloha II	Příloha II
—	Příloha III
Příloha III	Příloha IV
—	Příloha V
—	Příloha VI
—	Příloha VII
—	Příloha VIII